

Ra's Kraabzel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

KINDERFEEST

FOTOPAGINA

OPRUIMACTIE DAYMANIYATEILANDEN

REISVERSLAG GEORGIË

MEI 2018
JAARGANG 33 / NUMMER 3

Save time
check in
online at
klm.com

With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.

Redactie

Begin mei 2018. We leggen de laatste hand aan de laatste Raskrabbel van deze (voor een deel van de redactie de laatste) jaargang. Als hij van de drukker komt zal de ramadan begonnen zijn, en daalt er overdag een relatieve rust over het land - die tegen zonsondergang omslaat in een enorme bedrijvigheid in de winkels en op de wegen. Wanneer de Holy Month eindigt is het alweer half juni en zal een deel van de internationale scholen inmiddels gesloten zijn voor een lange zomervakantie. De anderen gaan nog even open na de Eid en sluiten dan ook de deuren. In de wijken waar veel Europeanen wonen zal het een paar maanden uitgestorven zijn.

Het meest zal dat gelden voor 'Ras al Hamra Heights' in Muscat, oftewel het oude deel van het PDO-kamp. Daar moeten alle huizen voor eind september ontruimd zijn om plaats te maken voor grootschalige nieuwbouw, zoals dat in het lagergelegen stuk al gerealiseerd is. Het wordt ongetwijfeld mooi, maar met de oude huizen zullen ook veel fijne herinneringen verdwijnen. Wij doen lekker mee met de weemoed die dit bij sommigen oproept, en besteden de rubriek 'Uit de Oude Doos' aan een terugblik op wat voor veel Nederlanders in Oman een paar jaar de thuisbasis is geweest.

Een flink aantal bewoners hoeft niet mee te doen aan de inmiddels in volle hevigheid losgebarsten jacht op een vervangende woning, omdat ze toch deze zomer vertrekken. Dat is ook te merken in de redactie: die wordt flink uitgedund. We zijn daarom op zoek naar enthousiaste nieuwe redactieleden. En nee, daarvoor hoef je echt niet verbonden te zijn aan PDO, Shell of de Ras al Hamra-club: de Raskrabbel is er voor alle Nederlandstaligen en zoekt juist versterking uit alle geledingen van onze gemeenschap. De werkzaamheden zijn zeer divers. Met het redactieteam inspirerende onderwerpen voor reportages bedenken, mensen benaderen om die reportages te maken, zelf artikelen schrijven of ze nakijken, foto's maken, de lay-out verzorgen, adverteerders zoeken, de gedrukte bladen verspreiden... Kortom, voor elk wat wils. Heb je zin om lid te worden van dit creatieve team, meld je dan bij een van ons of op raskrabbel@hotmail.com.

Zelf een reportage maken en insturen mag natuurlijk ook, net zoals de negenjarige Gwen en Nynke deden. Deze twee 'junior reporters' verrasten ons met een interview met Lillianne Donders, bekend van haar kamelentochten. Naar verluidt hadden de dames er veel plezier in, dus we kijken uit naar meer bijdrages!

Namens de hele redactie veel leesplezier en een fijne zomer!

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt driemaal per jaar.

Heb je een leuke bijdrage voor de Raskrabbel? Lever dan per mail - raskrabbel@hotmail.com - je tekst aan in een Word-document. We houden circa 450 woorden per pagina aan, dan is er nog wat ruimte voor foto's. Afbeeldingen graag apart aanleveren in hoge resolutie (300 dpi) als jpg, tiff of eps-bestand. De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Zij behoudt zich echter het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gecontroleerd op grammatica en spelling.

**Deadline kopij volgend nummer:
25 september 2018**

Kostenloos aan te vragen in Oman bij Hetty Schuiling of via het e-mailadres: raskrabbel@hotmail.com

HOOFDREDACTIE
Barbara de Goederen

REDACTIE
Hanna van der Lande
Monique Smits
Lydia Venema

LAY-OUT
Linde Harpenslager

DISTRIBUTIE
Hetty Schuiling

FOTOGRAFIE
Monique Oink
Hetty Schuiling

**FINANCIËEL BEHEER
EN ADVERTENTIES**
Gijs Hemink

WEBSITE
www.nederlandersinoman.com

ADVERTEERDERS
KLM, BB&L, Qurum Medical Centre

DRUKWERK
Mazoon Printing

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.

Inhoudsopgave

Vaste Rubrieken

- 3. Voorwoord
- 4. Inhoudsopgave
- 5. Holland Comité
- 8. Ik en mijn hobby
- 11. Uit de oude doos
- 14. Interview met schrijver Martin Hendriksma
- 19. Mijn baan in Oman
- 20. Kinderpagina
- 28. Sohar vertelt...
- 34. Ambassadenieuws
- 37. Restaurantreview
- 38. De adresjes van...
- 40. Financiële perikelen
- 42. Prikbord

Reportages

- 6. De grote schoonmaak van de Daymaniyateilanden
- 16. Reisverslag Georgië
- 24. Muscat Airport trial
- 25. Junior reporter over de kamelenvrouw in Seeb
- 32. De puzzel van het verleden

Aankondigingen en Foto's

- 22. Kinderfeest
- 30. Dutch night
- 36. Koningsdagreceptie
- 42. Quiz night
- 44. Kick-Off party

FOTO VOORPAGINA : 'The Duck', Northern Huqf
Aangeleverd door Agnes van der Gaag

Beste Nederlandstaligen,

Zoals jullie in de vorige Raskrabbel hebben kunnen lezen heb ik de voorzittershamer van Ronald in maart overgenomen. Ook heeft Patric van Kaam na drie jaar het Holland Comité verlaten en ik wil hen namens het HC bedanken voor al hun inzet in de afgelopen jaren. Ik ben blij dat Sandra Rietdijk bij het HC is gekomen en dat de andere leden bereid zijn om nog een jaar aan te blijven.

Na een mooie herfst- & winterperiode met zeer geslaagde evenementen is de (iets) rustigere zomerperiode aangebroken hoewel een aantal mensen al druk bezig is met de voorbereidingen voor het nieuwe seizoen.

Maar laat ik eerst mijn complimenten maken aan de commissie en alle vrijwilligers die een spetterende Dutch Night hebben neergezet! De band en de aankleding van het feest, inclusief de gouden outfits van de commissieleden,

waren werkelijk indrukwekkend. De nieuwe locatie van het feest zorgde voor een aantal organisatorische uitdagingen, zelfs tot vlak voor het begin van het feest, maar het team wist overal een knappe oplossing voor te bedenken.

De afgelopen maanden hebben zestien kinderen hun zwemdiploma gehaald: zes keer A, twee keer B en acht keer C, wat een prachtig resultaat is. Alle zwemjuffen heel erg bedankt! Helemaal stoppen veel juffen er binnenkort mee en moeten we de certificatie van het ABC-diploma zien te behouden onder de strengere eisen van de Nederlandse zwembond die dit jaar zijn ingevoerd. Als je interesse hebt om zwemles te geven meld je dan aan, want het is belangrijk dat onze kinderen goed leren zwemmen.

De Nederlandse Ambassade wil ik complimenteren met een zeer geslaagde Koningsavond. De combinatie van een formele receptie en daarna een gezellig feest in de bar was goed bedacht.

De zomer is niet voor iedereen een rustige periode want een aantal activiteiten voor het volgend seizoen vergt een lange voorbereiding waar nu al vrijwilligers voor nodig zijn. Een aantal commissies zoals het Kinderfeest, de Dutch Night en de Raskrabbel heeft dringend nieuwe en enthousiaste leden nodig. Als je dus een zeer gewaardeerd steentje wilt bijdragen aan deze activiteiten meld je dan aan bij het HC of bij de commissie van interesse.

De Pubquiz komt eraan op 31 mei waarbij je je algemene kennis kunt testen en een hoop plezier kunt hebben. Na de zomer starten we op 7 september zoals gebruikelijk het nieuwe seizoen met de Kick-off party. Na een aantal intensieve workshops op een inspirerende locatie is onze creatieve afdeling met het thema "The Best Of..." gekomen. Ik hoop dat je erbij bent met een mooie invulling van het thema.

Door alle geplande constructiewerkzaamheden op de RAHRC zullen we na de zomer sommige evenementen op een andere locatie dan gewend moeten houden. De RAHRC heeft echter beloofd dat voor alle evenementen een goede plek zal worden aangeboden.

Ik wens je veel leesplezier met deze Raskrabbel en voor later een heel prettige zomer.

Juun van der Horst
Voorzitter Holland Comité

Je kunt ons bereiken via hollandcomite@gmail.com
of via de website nederlandersinoman.com of
dutchsection.pdorc.com/holland/

Voorzitter	Juun van der Horst
Secretariaat	Emily Velberg
Penningmeester	Gijs Hemink
Techniek & Opbouw	Bop Velberg
Impresariaat	Paula Versteegen, Sandra Rietdijk, Cecilia Willemsen
Ambassade	Bart Beltman
Raskrabbel	Barbara de Goederen
Dutch Night	Wim Hinoul
Kinderfeest	Erwin Adams
Zwem ABC Muscat	Caroline Prenger-Hennus
Avondvierdaagse	Lillianne ten Houten
Sinterklaas	Kees Veecken

De grote schoonmaak Opruimactie Daymaniyateilanden

Op zaterdag 10 maart jl. vertrok vanuit de baai van de Ras al Hamra Recreation Club (ofwel de PDO-club) een aantal boten richting open zee. Niet ver van de kust kregen ze gezelschap van nog een stel boten, afkomstig van de Marina Bandar, en op volle kracht werd er koers gezet naar de Daymaniyateilanden. Aan boord waren mannen, vrouwen en kinderen van verschillende leeftijden en nationaliteiten (waaronder een groot aantal Nederlanders en Belgen), echter met hetzelfde doel voor ogen: het opruimen van zoveel mogelijk troep op de Daymaniyateilanden.

Wat voorafging

Het begon allemaal een aantal maanden geleden. De mannen van de Oh-Man club (een markant gezelschap van mannen die hier met hun werkende vrouw zijn en zelf niet (meer) werken) hadden besloten om een dagje door te brengen op en rond de Daymaniyateilanden. Een beetje zwemmen, snorkelen, onderweg wat vissen en op een van de eilanden samen een hapje eten. Eenmaal aangekomen op de plek van bestemming viel meteen de grote hoeveelheid troep op, die overal op het eiland te zien was. Veel aangespoelde blikjes, tasjes, plastic flessen en noem maar op. Veel konden de mannen toen niet doen, maar ze vatten wel het plan op om nog een keer terug te komen en zich dan vooral bezig te gaan houden met het opruimen van zoveel mogelijk afval. Zo gezegd, zo gedaan en na een aantal weken togen ze weer richting dezelfde eilanden, maar nu met veel vuilniszakken in plaats van hengels en snorkels. Het resultaat na een paar uur vuilnis rapen mocht er zijn: er gingen heel

wat grote afvalzakken vol mee terug. Onderweg naar huis bedachten de mannen het plan om nog een keer terug te gaan, maar dan met veel meer mensen en bovendien moest het schoonmaken dan meer bekendheid krijgen.

De voorbereidingen

Nadat het plan was ingedaald, werden er de weken daarna allerlei dingen geregeld. Er werd een datum geprikt, mensen werden gevraagd om mee te gaan. Eigenaren van boten werden benaderd, maar ook ouders met kinderen. De pers werd ingelicht en uitgenodigd om mee te komen. Er werden sponsors gezocht en gevonden en ook zij mochten mee tijdens de 'Clean Up'. Met alles werd rekening gehouden. Heel belangrijk ook: wat moesten we met het verzamelde afval doen?

Het plan was om weer naar de Daymaniyateilanden te gaan, maar als het weer niet goed zou zijn - niet ondenkbaar - dan zou er een plan B zijn en zouden we naar een ander gebied (minder ver weg) gaan om daar op te ruimen. Er werden grijpertjes, werkhandschoenen en composteerbare plastic vuilniszakken aangeschaft en om het geheel herkenbaar te maken werd er voor iedere vrijwilliger een T-shirt gedrukt. Namens de PDO-school werden er 'ambassadors' afgevaardigd, die later de andere leerlingen zouden informeren over deze actie.

De grote dag

Na vele uren van voorbereiding, telefoontjes, e-mails, gesprekken en overleggen vertrokken we op 10 maart richting de mooie Daymaniyateilanden. Zeven boten, die allemaal dezelfde richting opvoeren, dat was een mooi gezicht! Iedereen was benieuwd wat we zouden aantreffen. Hoeveel zouden we ophalen? Wat zouden we vinden? Zou alles wel op de boten passen?

Vlak voordat we er waren splitsten we op in drie groepen, in iedere groep een aantal boten. Iedere groep zou op een ander eiland afmeren en daar zoveel mogelijk opruimen. Niet alleen het land zou onder handen genomen worden. Een boot met duikers zou onder

Door Bob & Emily Velberg

water aan de slag gaan en oude netten van de zeebodem verwijderen.

Onze groep ging voor anker bij een heel mooi eiland. Het zeewater was heel helder, het strand mooi wit, de rotsen staken prachtig uit boven het strand. Vol enthousiasme sprongen we van boord, gewapend met plastic zak, handschoenen en een grijpertje. Dat laatste was handig om te gebruiken, want veel troep zou in de bosjes liggen en daar wonen ook allerlei dieren die je niet graag beetpakt...

We verspreidden ons over het eilandje. Aan de kant waar we aangelegd hadden, bleek echter niet heel veel te liggen. Het leek wel of iemand ons was voorgegaan! Er lagen wel wat lege blikjes, flesjes en een aantal planken, maar om dat nou met zoveel mensen op te ruimen leek een beetje overdreven. Eigenlijk was het bijna een beetje teleurstellend: hadden we daar nou zoveel ophef over gemaakt?

Vol goede moed echter liepen sommigen naar de andere kant van het eiland. We konden niet

zomaar naar een volgend eiland gaan, voordat we zeker wisten dat dit helemaal schoon was. Als snel bleek dat er daar wel heel veel afval lag. De wind stond blijkbaar meer op deze kant van het eiland en er lag een verschrikkelijke berg met van alles en nog wat. Het duurde niet lang of we hadden tenminste tien zakken met rotzooi verzameld. Vooral de kinderen waren niet te houden! Ze bleven maar vuil vinden en oprapen! Niet alleen op het strand, maar ook onder bosjes en tussen de rotsen. Er lag ook heel veel hout, dat we op een grote hoop gooiden.

Nadat we er zeker van waren dat alles schoon was, konden we het vuil op de boten laden.

Er was inmiddels al een boot naar deze kant van het eiland komen varen en met vereende krachten werden alle volle vuilniszakken aan boord gehesen. Toen we wegvoeren keken we met veel voldoening naar het strand, dat nu helemaal schoon was.

We hadden met de andere teams afgesproken dat we samen op weer een ander eiland zouden lunchen. Daar aangekomen, ontmoetten we de tweede en derde groep en ook zij hadden veel kunnen ophalen. Iedereen had echt de smaak te pakken! Op dit 'luncheiland' lag ook zoveel troep, dat sommigen vergaten om te eten en meteen weer aan de slag gingen met verzamelen. Het lukte maar net om deze zakken ook nog ergens op een boot te krijgen, zoveel was er ondertussen bijeen vergaard.

Terug naar de wal

Omdat de weersomstandigheden aan het veranderen waren - er was een aardig windje op komen zetten - werd het na de lunch tijd om terug te varen. Zo glad als het water 's ochtends was, zo onrustig was het nu. Het zou wat langer duren voordat we thuis zouden zijn. Alle zakken werden vastgesjord of vastgelegd. Er was afgesproken dat we elkaar bij The Wave nog zouden ontmoeten, daar zou een aantal kinderen met auto's worden opgehaald en konden ook de boten weer volgetankt worden. Daarna voeren we naar de PDO-club. Daar aangekomen werd al het vuilnis van boord gehaald en op een grote hoop gelegd. Met de club was al afgesproken, dat zij voor verdere verwerking zouden zorgen.

Met een voldaan gevoel ging iedereen weer naar huis. We hadden echt iets kunnen doen en met name de kinderen waren supergoed bezig! Eigenlijk was het een kleine moeite om alles op te rapen en in een zak te stoppen. Het is toch anders om troep te zien liggen en te denken: "Wat een rommel!" dan om het te zien liggen en te denken: "Laten we dat eens gaan opruimen!"

Voortaan pak ik een extra vuilniszak in, als we ergens met een boot of de auto naartoe gaan. Je weet het maar nooit!

Ik en mijn hobby

Chris Reijmer over wielrennen in Oman

Het stond al wat langer op het wensenlijstje van de redactie om een verslag te plaatsen van de fietstocht van Muscat naar Salalah die Chris Reijmer vorig jaar heeft gedaan. Als we de drukbezette Chris nog net op tijd spreken (hij vertrekt een dezer dagen naar Brunei) blijkt dat hij veel meer doet voor het wielrennen in Oman dan alleen zijn eigen kilometers maken.

Charity Ride

Toen we hoorden van de fietstocht naar Salalah dachten we in eerste instantie aan een bijzondere fietsvakantie, maar het haalde de kranten omdat het een Charity Ride was voor The Rainbow Centre in Sri Lanka. In Bentota, dat destijds ernstig getroffen is door de tsunami, zorgt dit centrum voor onderwijs, voedsel, kleding en gezondheidszorg voor de allerarmsten. We vragen Chris of dat altijd al de opzet was. "Nou, eigenlijk niet, ik doe nooit aan sponsorritten. Ik had altijd al de wens om dit traject een keer te rijden, en was daar met mijn fietsvrienden Severino Sermione en David Graham al langer plannen voor aan het maken. Ik geniet altijd van fietsen, dat doe ik voor mezelf, dus om nou anderen daarvoor te laten betalen... Het ging ons in eerste instantie om de uitdaging van zeven dagen lang tweehonderd kilometer per dag te fietsen. Maar toen David begon over de mogelijkheid om er dit goede doel aan te verbinden waren we binnen twee zinnen om. Wij kenden het verhaal van Davids jongere broer Stevie, die dwars door Sri Lanka zou fietsen om geld in te zamelen voor de school, maar helaas omkwam bij een auto-ongeluk in 2014. Zijn moeder nam het toen over en wist genoeg in te zamelen voor een klaslokaal, maar zij stierf in 2016 terwijl ze op vakantie was in Muscat. Het was

voor ons echt een no brainer om te helpen hun werk voort te zetten."

En het liep meteen als trein. Iedereen in de groep had zijn eigen netwerk, waardoor er al snel van verschillende kanten geld binnenstroomde. PDO steunde het plan en zette berichten op social media. Er was ook veel aandacht in de lokale kranten, de hotels werkten mee, en zelfs op de school van de kinderen werd er geld opgehaald. Uiteindelijk is er meer dan €17.000 ingezameld.

De mannen

"Maar uiteindelijk is het toch echt ook wel een toeristische trip geweest", vertelt Chris. "Het goede doel was uiteraard enorm belangrijk, maar tijdens de tocht waren we zelf toch vooral bezig met lekker fietsen en van de omgeving genieten. Het mooie van fietsvakanties is dat je alleen maar met fietsen bezig bent, met een leuke groep mensen." Het was natuurlijk best spannend om zo'n tocht te ondernemen met een groep mannen met uiteenlopende fietskwaliteiten, die elkaar van tevoren niet eens allemaal kenden. Chris kende Severino het langst. "Sev en ik zaten tien jaar geleden al samen in Tripoli. Hij is laat begonnen met fietsen, net voor zijn vijftigste, en is een jaar voor de tocht nog ernstig gevallen. Hij was aangereden door een bus op 18th November Street, had z'n schouder en bijna al z'n ribben gebroken en heeft daardoor een paar maanden niet kunnen fietsen." Naast Severino en David zijn ook Nick Cole en Sean Hennessey goede fietsvrienden van Chris. Nick is tot Chris' spijt net vertrokken, maar wilde voor zijn vertrek nog iets bijzonders doen. Yuri Lipkov is ook een fanatieke wielrenner die meteen mee wilde doen toen hij ervan hoorde. Hij liet twee vrienden overkomen uit Canada: Wallace King en Patrick Dodge. "Wallace, de oudste met 64 jaar, is een echte diesel, die deed zijn eigen ding. Ook hij is een keer bijna dodelijk aangereden en in een greppel beland en sindsdien aan één kant blind. Hij vindt het iets minder relaxed om middenin een groep te fietsen en zat dus vaak vooraan of achteraan. Met Nick had ik vooral veel sportieve rivaliteit, maar ja, we waren ook de twee 'jonkies'." "We zaten dus met allerlei kwaliteiten, maar met zo'n groep kun je dat prima opvangen. Het is een lange rit, lekker kletsen onderweg, soms in je eigen gedachten en dan deden we weer sprintjes. Met elkaars hulp, en jelly

beans bij elke stop, hebben we het er goed afgebracht." En dat er een kok, een masseur en twee auto's volgeladen met water, eten en kampeerspullen mee waren, zal ook hebben geholpen.

De tocht

"We hadden bewust gekozen voor de langere maar toeristische route, en we hebben alleen maar mooie plekken gezien. Na vertrek uit Muscat zijn we langs de kust via Quriyat naar Sur gereden - waar we even snel naar de McDonalds zijn gegaan, we hadden al enorme honger na de eerste tweehonderd kilometer. Daarna door naar Ras al Jinz. Daar zouden we eigenlijk kamperen, maar van het hotel mochten we binnen slapen. Daar zeiden we natuurlijk geen nee tegen! Vervolgens het stuk waar de Wahiba Sands bij de kust komen; daar hebben we in de duinen gekampeerd. Dat leverde een echte toeristenervaring op: we waren de volgende ochtend compleet vast komen te zitten! Na wat mislukte pogingen zijn we uiteindelijk gered door een paar Omani's. Dit fiasco leverde wel weer de prachtige groepsfoto met deze mannen op, die zo goed de sfeer van de hele onderneming weergeeft." "Door de vertraging hebben we Khalouf, ons doel van die dag, niet gehaald, dus moesten we dichterbij de doorgaande weg kamperen. De dag daarna kregen we flinke wind tegen nadat we bij Mahut linksaf waren gegaan, dus ook toen zijn we iets eerder gestopt om te kamperen. Ik heb een vriend die masseur is. Hij is naar Duqm gevlogen en toen naar ons toe komen rijden met de massagetafel, dus na drie dagen fietsen kregen we een welverdiende massage bij het kamperen.

Toen hadden we een 'rustdag', het was maar honderd km naar Duqm, waar we voor de lunch al waren. Bij het Crowne Plaza hotel konden we ons eindelijk lekker douchen, we hebben het buffet leeggegeten en heerlijk in een echt bed geslapen. We hadden daar een goede deal: als wij gratis mochten overnachten, zouden wij de eigenlijke kosten namens het hotel doneren aan het goede doel. Dat hebben we voor zowel Duqm als Salalah zo af kunnen spreken. We kregen daar weer veel aandacht: al het personeel wilde met ons op de foto, en de jongens van Port of Duqm kwam nog langs met een aandenken."

"De vijfde etappe was een beetje saai en er was ook nog veel tegenwind, maar daarna werd het echt weer supermooi! Via de nieuwe weg het plateau over, en dan de afdaling naar Shuwamiya - zo mooi! Het zuiden heeft meer heuvels en die zijn zwaar om overheen te fietsen, maar wel prachtig. Vooral de laatste dagen hebben we heel veel foto's en filmpjes gemaakt. Mijn dochter Chloe had me Instagram uitgelegd, dus daar konden we alle mooie foto's kwijt."

Van het verkeer hebben de mannen onderweg niet veel last gehad. Ze kregen vooral veel bekijks. Automobilisten reden ruim om hen heen, toeterden, en wilden vaak foto's maken. Ook werden ze uitgenodigd voor kopjes thee, maar daar was helaas geen tijd voor. Ook bij de checkpoints werden ze vooral gestopt omdat de agenten niet wisten wat ze zagen, maar mocht er snel weer doorgereden worden. Al die ontmoetingen hebben eraan bijgedragen om de tocht onvergetelijk te maken.

Tanfeedh

Je zou denken dat dit natuurlijk interessant kan zijn als georganiseerde reis, en we vragen ons af of het Ministerie van Toerisme belangstelling heeft getoond. Wat blijkt: Chris werkt sinds een jaar een halve dag per week voor dat ministerie. Hij doet dat in het kader van Tanfeedh, het Omaanse 'National Program for Enhancing Economic Diversification'. De overheid wil dat Oman minder afhankelijk wordt van olie-inkomsten alleen, en heeft daarom op alle ministeries werkgroepen ingericht die mogelijkheden moeten onderzoeken en projecten opzetten. Chris' taak is om samen met het Tanfeedh Events Committee sportevenementen te selecteren en initiëren waarvoor mensen naar Oman willen komen. Die evenementen worden hoofdzakelijk georganiseerd door OmanSail, een 100% overheidsbedrijf onder het Ministerie van Toerisme. Naast het fietsen doet Tanfeedh Events ook hardlopen (Muscat Marathon, Ultra Trial Running in Jebel Akhdar en Oman Desert Marathon), paardrijden (showjumping in Barka), voetbal (internationaal jeugdvoetbal) en zeil- en kitesurfevenementen.

Er is ook een strategie uitgeschreven om van Oman een fietsbestemming te maken, en Chris is nu bezig met de voorbereidingen voor een groot fietsevenement, de Haute Route Oman, in februari 2019. "In het verleden heb ik in Europa een aantal keer meegedaan aan meerdaagse tochten met veel hoogteverschillen. Dat zijn tochten van zo'n zeven dagen van duizend kilometer met 20.000 hoogtemeters over bijvoorbeeld de Pyreneeën of de Dolomieten. Het zijn combinaties van wedstrijd- en prestatiedeelnemers. Met de organisatie van die tochten hebben we nu een testevenement gedaan over Jebel Akhdar en Jebel Shams, waarvoor we verschillende mensen uit de hele wereld hadden uitgenodigd die dit soort reizen organiseren of voor websites of fietsbladen werken. Het idee is dat zij hierover gaan schrijven, en we in maart met 300-500 man zo'n tocht gaan rijden. We hebben ook de 'Century Ride' georganiseerd, een rit van honderd mijl hier in Muscat waar in onze eerste editie naast lokale rijders ook zo'n vijftig fietsers uit de buurlanden kwamen. Momenteel zijn er voorbereidingen voor het creëren van trailrunningroutes (permanente bewegwijzering zodat de routes over Jebel Akhdar en

Shams het hele jaar te doen zijn), en zijn we bezig met zaken als stimuleren dat er meer driesterrenhotels komen, dat er bij de ROP en de municipalities begrip voor evenementen wordt gecreëerd, dat de autoverhuurbedrijven fietsdragers gaan verhuren, dat soort dingen."

Fietsen als hobby

Normaal gesproken fietst Chris drie keer per week. "Het is hier perfect fietsen, als je maar zorgt vroeg te gaan, om een uur of vijf 's ochtends, dan valt het verkeer reuze mee. De weg naar Amerat bijvoorbeeld is breed genoeg en daar zijn geen vrachtwagens. De auto's rijden omhoog redelijk voorzichtig, en naar beneden gaan wij even hard. Met andere fietsers houden we contact via Strava, dat is eigenlijk ons Facebook. Routes uitwisselen is hier niet aan de orde, Muscat is wat dat betreft heel simpel met drie opties: je gaat richting de Wave en Seeb, naar Amerat of naar Sifah via de oude Yiti road. Buiten Muscat kun je eigenlijk overal fietsen, er is weinig verkeer en het is zo'n mooie manier om het land te zien." Chris kreeg veel reacties van mensen die bij nader inzien graag mee waren gegaan naar Salalah en vroegen wanneer hij weer zou gaan. "Maar dat zal niet meer lukken voor mijn vertrek naar Brunei. Ik ben ook bang dat de "Tour de Brunei" iets korter zal worden en dat ik de afwisseling die je hier vindt erg ga missen. Er is daar maar een paar honderd kilometer asfalt. Dus dat wordt iets meer mountainbiken in de jungle." Je doet ook aan mountainbiken? "Jazeker, ik heb met de eerste drie edities van de Transhajar meegedaan, dat was een prachtig internationaal mountainbike evenement, en heb bij de laatste editie zelfs voor het eerst (en laatst) van m'n leven prijzengeld gewonnen!"

Uit de oude doos

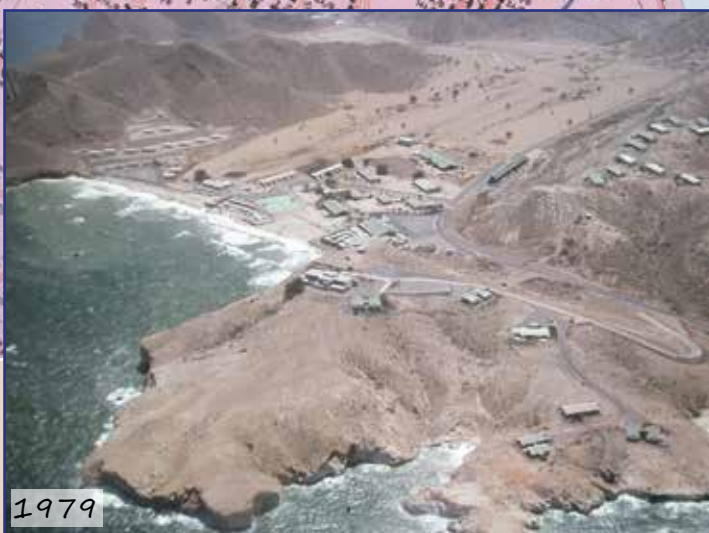
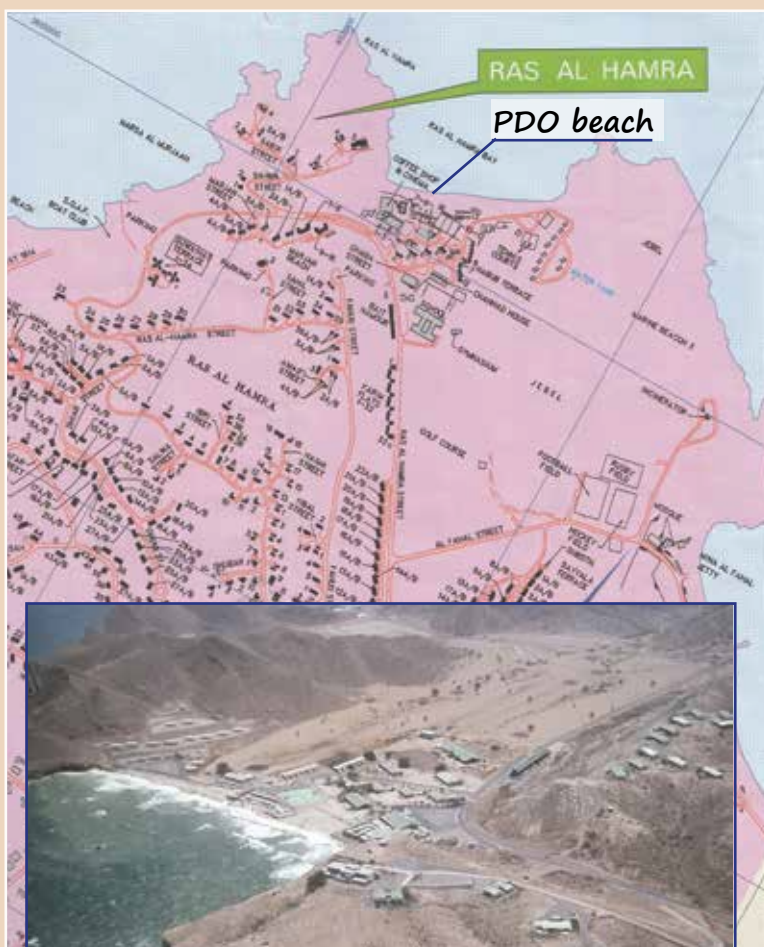
Een stukje historie verdwijnt:

laatste dagen voor het oude PDO-kamp

Wie nog één keer de sfeer wil proeven van een Shell-compound uit de jaren '60 en '70 moet snel zijn. Per eind september moeten alle huizen van het oude gedeelte van het PDO-kamp zijn ontruimd, en daarna gaat alles tegen de vlakte. Naast de grote volksverhuizing die dit oplevert voor de circa 200 gezinnen die er nu nog wonen, zal er voor veel mensen ook een weemoedige kant aan zitten. In de afgelopen vijftig jaar hebben hier veel Nederlanders gewoond, meestal met plezier, zoveel zelfs dat sommigen voor een tweede posting zijn teruggekomen. De kenmerkende bungalows, die je ook terugvond op andere locaties waar Shell actief was, gaan definitief verdwijnen.

Daarvoor in de plaats komen nieuwe, toekomstbestendige huizen en appartementen met goede isolatie en andere energievriendelijke oplossingen. Er zullen ook wat voorzieningen als winkeltjes worden gerealiseerd. Ook de PDO-club zal flink worden aangepakt. Het wordt vast net zo mooi als het al nieuw gebouwde deel, maar de sfeer zoals die nu is zal ongetwijfeld drastisch veranderen.

Nou is er natuurlijk in die lange periode ook al het nodige veranderd, met name in de hoeveelheid groen. Dit wilden we u laten zien in deze reportage. We hebben foto's uit de jaren '70 en '80 verzameld en geprobeerd foto's te nemen van diezelfde plekken anno 2018. Veel plezier met deze terugblik!

1979

2018

Natih street 13

Fahoud street kijkend op benzinepomp op Sayh al Malih street

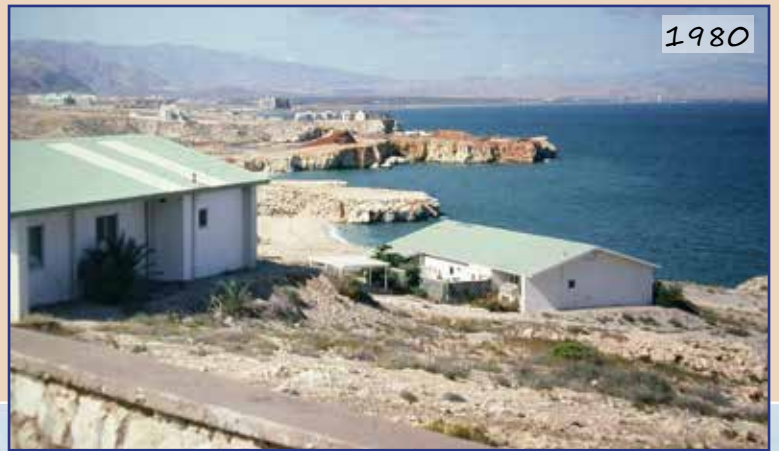
2018

1979

jaren '60

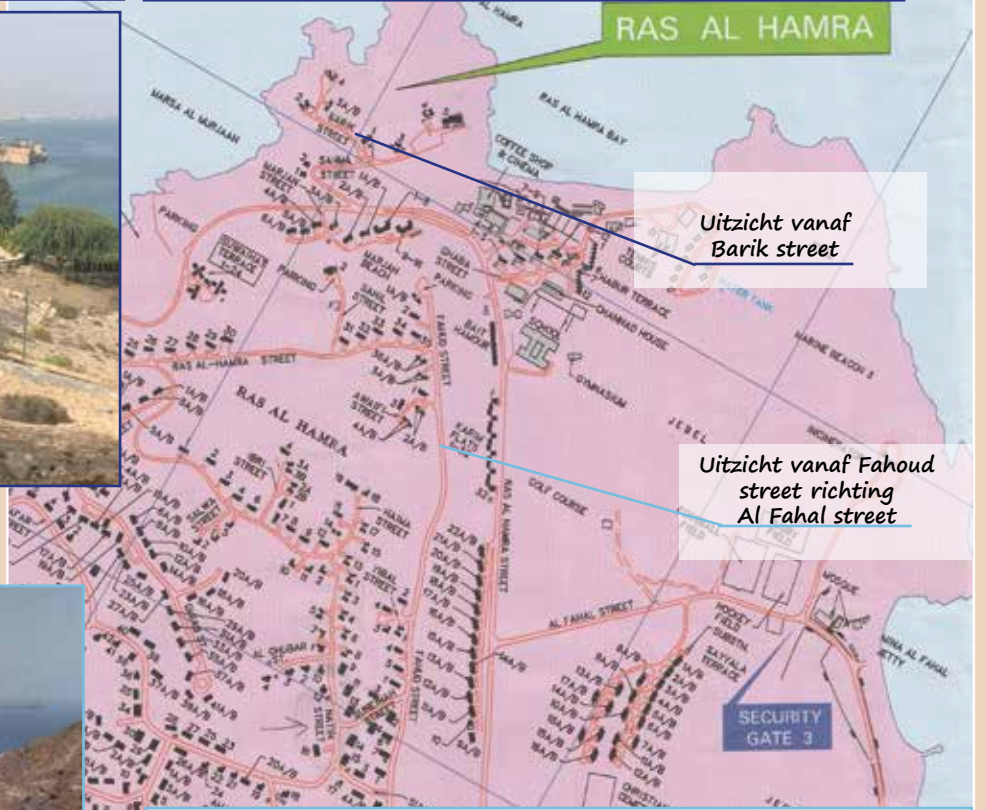
1980

2018

1979

RAS AL HAMRA

Uitzicht vanaf Barik street

Uitzicht vanaf Faroud street richting Al Fahal street

2018

Op zoek naar spannende geurtjes langs de Rijn

Interview met schrijver Martin Hendriksma

Bijblijven met de 'literaire scene' in de Lage Landen? De redactie van de Raskrabbel houdt u op de hoogte van populaire boeken; deze keer aan de hand van een interview met de auteur.

Martin Hendriksma schreef het boek 'De Rijn, biografie van een rivier'. Hierin vertelt hij de belevenissen van toen en nu langs een dynamische rivier. Een bewogen geschiedenis, kleurrijke mensen en spannende avonturen krijgen een plaats tegen de achtergrond van een steeds veranderende omgeving.

© Janita Sassen

Het is heel verfrissend om in zinderend Muscat het boek 'De Rijn' van Martin Hendriksma te lezen. Hendriksma reist langs de Rijn. Hij begint bij de bron in Zwitserland, het Lai da Tuma en volgt de Rijn naar de Rijndelta in Nederland. De reis eindigt in de havens van Rotterdam en op het strand van Katwijk. De Rijn zal bij de meesten niet op hun

bucketlist staan. Rijnreisjes zijn voor bejaarden. Martin Hendriksma laat in een zeer bevlogen stijl zien hoe spannend de Rijn is, wat een avonturen er worden beleefd, hoe woest de geschiedenis is en wat er nu op de rivier gebeurt. Natuur en economische belangen zijn niet los te denken van de Rijn. Het boek laat zien hoe wij ons ontwikkeld hebben, hoe wij in Europa veranderd zijn. Het boek begint met het verhaal van de rijnzwemmer Ernst Bromeis die in 2012 een poging doet de gehele Rijn af te zwemmen. Niet omdat hij in een midlifecrisis zit of geld voor een goed doel wil inzamelen maar om aandacht te krijgen voor het grote belang van de Rijn. De omstandigheden zijn erbarmelijk. Op ski's begeeft hij zich naar het beginpunt waar vrijwilligers een wak voor hem hebben geslagen in het Lai du Tuma. Dat is nog maar het begin.

'De Rijn' is mooi geschreven. Prachtige sfeertekeningen en personen die door een paar zinnen al tot leven komen. De schrijver loopt, rent en fietst langs de Rijn. Door zijn enthousiaste stijl lijkt het alsof je midden in een reisdocumentaire van de BBC bent beland.

'De Rijn' neemt je mee op een spannende reis die vanaf het begin tot het einde blijft boeien. Af en toe vriendelijk kabbelend, dan weer snel en woest stromend.

Waarom heb je een boek over de Rijn geschreven?

"Mijn vorige boek 'De Lutine' was voltooid. Het ging over een scheepsramp bij Terschelling. Het was een boek over een woest avontuur. Ik zocht weer naar een ruig verhaal maar kon niets vinden. Het klinkt als een cliché maar in een droom zag ik mezelf een boek over de Rijn schrijven. Toen ik wakker werd schoof ik het idee al terzijde omdat ik de Rijn een tuttig onderwerp vond. Dat veranderde toen ik het bericht las over de rijnzwemmer Bromeis die moeizaam in het stenen bed van de rivier vooruit probeerde te komen. In die tijd verscheen een OESO-rapport met een stevige waarschuwing voor ons gebrek aan waterbewustzijn. Wij kennen het water niet meer. Wij denken

dat we veilig zijn, we hebben geen oog meer voor de gevaren.

Ik wilde onderzoeken wat de Rijn voor ons betekend heeft. Ik zag dat er spannende verhalen mogelijk waren. Ik ging als een hond op zoek naar spannende geurtjes langs de rivier."

Wat beschouw jij als de Rijn?

"Ik heb in mijn boek de hele Rijn gevolgd. In Nederland vertakt de Rijn zich al een paar kilometer na de grens. Ik beschrijf in Nederland de Rijndelta, daar waar het Rijnwater terecht komt. Dat zijn de grote rivieren, de Waal en de Lek, en meer noordelijk de Nederrijn en de Oude Rijn, de vroegere grens van het Romeinse Rijk. Ook de IJssel hoort erbij."

Hoe ben je aan de verhalen over de Rijn gekomen?

"Er zijn ontzettend veel verhalen over de Rijn. Als je niet uitkijkt, blijf je op een locatie steken en verzand je in het materiaal. Over de zalmvisserij in Heerwaarden verwachtte ik een mapje materiaal maar het bleken meters informatie te zijn. Ik heb de mooiste verhalen geselecteerd maar altijd met een onderliggend groter thema. Bijvoorbeeld de vervuiling van de Rijn in het geval van de verdwenen zalmvisserij."

Hoe ben je langs de Rijn gereisd?

"Ik heb gewandeld, gefietst en hardgelopen. De wat lelijkere stukken heb ik met de auto afgelegd. Ik heb maar tien meter gezwommen omdat ik me realiseerde dat de stroming te sterk was. In totaal ben ik drie maanden van huis geweest. Tussendoor ging ik naar huis en werkte ik aan het boek. Meestal reisde ik alleen. Dan ben ik scherper en is het makkelijker om contact te leggen."

Hoe reageerden de mensen in je boek op je verzoek om hun verhaal?

"Iedereen was zeer enthousiast en wilde meewerken. De Rijn is hun leven. Vaak hielden we na het interview contact omdat ze nog aanvullingen of tips hadden. Zo bouwde zich een rijnvriendenkring op.

Bij de presentatie van het boek zag ik in het publiek overal bekende gezichten. Een bont gezelschap. De visser, de wijnboer, de schipper en de secretaris-generaal van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, ze waren er allemaal. Het was een emotioneel en glorieus moment."

Wat vind je zelf de mooiste gedeelten van de Rijn en van het boek?

"Sommige delen van de Waal zijn prachtig. Ook de IJssel is erg mooi. De heuveltoppen van de Loreley bij Koblenz en Mainz zijn zeer de moeite waard.

In mijn boek sta ik het dichtst bij de dramatische verhalen. De componist Schumann die depressief is en tijdens carnaval in de Rijn springt.

Met de mensen van hotel Loreley had ik een klik. Ze werken hard om hun hotel te behouden, het enige rijnhotel met de grandeur van de hoogtijdagen van de Rijn. De geschiedenis drukt hier op de schouders. Het heeft bombardementen overleefd maar dreigt nu toch ten onder te gaan omdat het niet voldoet aan de moderne smaak." Net als in Nederland heeft ook Oman een voortdurende strijd om het water. Wij hebben veel, Oman heeft weinig. Wat voor effect heeft dat op de samenleving?

"De strijd om het water is een gemeenschappelijke strijd. Dat zal ook voor Oman gelden. We hebben elkaar nodig om te overleven. Dat heeft geleid tot samenwerking en sociale cohesie.

In Nederland beseffen we niet meer dat het water nog steeds een gevaar is. Eens in de tien jaar dreiging van hoog water zou goed zijn voor de saamhorigheid en voor extra geld van de overheid voor mooie dijkoplossingen"

© Stichting Spaarnestad Photo

Martin Hendriksma, 'De Rijn', De Geus, 380 blz. € 24,99

Off the road in... Georgië

We hadden de meeste wadi's in Oman wel gezien en we dachten: laten we eens over de grens kijken. Het huren van een fourwheeldrive in Georgië was simpel en van de verschillende websites leek het dat er niet heel veel asfalt zou zijn... Dus Georgië werd de vakantiebestemming.

Tbilisi

We vlogen met Qatar Airways via Doha naar Tbilisi, de hoofdstad van Georgië (visa konden we bij aankomst op het vliegveld krijgen), waar we hadden besloten twee dagen te blijven in een Airbnb-accommodatie. Die was prima, in het centrum van het oude Tbilisi met veel restaurantjes en heerlijke wijn. We hebben twee dagen gelopen en foto's gemaakt en 'af en toe' op een terrasje gezeten. De stad heeft schitterende oude kerken en kathedralen die soms prachtig gerestaureerd zijn.

Veel kerken staan vol met kunst en zijn dus halve musea geworden. Bruiloften vinden er aan de lopende band plaats en niemand vindt het erg als je er gezellig tussendoor loopt en foto's maakt. 's Avonds, na een heerlijke traditionele maaltijd in een van de

vele restaurantjes, wandel je verder omdat Tbilisi levendig blijft tot diep in de nacht.

Op pad

Toen werd het tijd om de auto op te pikken en op pad te gaan. De fourwheeldrive, geregeld via internet, was een Nissan Patrol Safari, diesel, handgeschakeld (een 'beest' dus) en werd afgeleverd door de eigenaar. Hij had ook wat stoelen, een tafeltje en gasfornuisje geregeld. Wij hadden onze eigen tent en slaapzakken meegenomen. Na het regelen van een lokale simkaart reden we Tbilisi uit.

Georgië is niet zo groot dus dachten we, na de kaart bestudeerd te hebben, dat in twee weken wel even te doen. Nou, dat viel dus tegen. Er is een (gedeeltelijke) snelweg, de A1 van oost naar west. Alle andere rode (A-)wegen zijn gedeeltelijk geasfalteerd, de gele (B-)wegen niet en alle andere weggetjes die op de kaart staan: 'low-range' 4WD-werk... maar wel erg leuk en mooi!! Uiteindelijk hebben we dus maar de helft van Georgië gedaan en dat was nog flink doorrijden. Kamperen kan overal en we hebben ons

Door Agnes van der Gaag

geen moment onveilig gevoeld. Meestal zochten we rond vier uur 's middags naar een mooie plek aan een klein riviertje of beekje zodat we ons even konden wassen. Kampvuurtje maken, eten, wijntje(s), slapen en de volgende dag weer door. Af en toe werden we uitgenodigd door lokalen. Pas op met uitnodigingen van militairen: de dag erna hebben we niet veel gedaan! Er zijn een heleboel guesthouses die door heel Georgië te vinden zijn; altijd handig na anderhalve dag gietende regen en een drijfnatte tent. De meeste zijn spotgoedkoop en de eigenaren vriendelijk. Vaak kan je mee eten waarbij de wijn (in een buffelhoorn!) en wodka, de lokale, vaak zelfgestookte chacha, op tafel komt. Maar verwacht niet te veel luxe!!

Het rijden in Georgië valt wel mee, maar let op loslopend vee: kippen, geiten, schapen, varkens, koeien, paarden. Alles loopt daar vrij rond (en zit dus ook in alle tuinen waar geen hek om heen staat) en kijk dus niet gek op als om de bocht op de drukke A1 een koe midden op de weg ligt te slapen of dat er drie kleine biggetjes oversteken.

Het zuiden

Als je naar het zuiden rijdt, richting Armenië en Turkije, dan kom je langs glooiende heuvels, hooggelegen meren (bijv. het Paravani-meer met mooie kampeerplekken) en diepe ravijnen met snelstromende rivieren. Het hoogtepunt in het zuiden is het klooster in de plaats Varzia, hooguit tien kilometer van de grens met Turkije. Het klooster uit de twaalfde eeuw is een gigantische verzameling van grotten, uitgehouwen in een bergwand (de 'cave city' van Varzia), met in het midden een grote kerk in een grot. In het klooster hebben ongeveer 2000 monniken gewoond. Het complex is goed te bereiken en geweldig om in rond te lopen. Tel na bezoek wel even het aantal kinderen.

Het noorden

Daarna overgestoken, via de A1 (let op de koeien) naar het noorden, de Kaukasus in, richting Mestia (de hoofdstad van de provincie Svanetië) op zo'n 2200 m hoogte. Een hele mooie rondrit is de weg/track/pad die van Lentekhi via de Zagarpas (op 2600 m) en Ushguli (het hoogste permanent bewoonde dorp in Europa) naar Mestia loopt. De

tocht gaat door typische Georgische dorpjes (pas op de biggetjes), prachtige velden met wilde bloemen, langs ruige beekjes, langs de zgn. Svaneti towers (uit steen opgetrokken defensieve torens) en eindigt in Mestia (het beginpunt van de vele wandelingen in dat gebied). Wij zijn toen weer verder gereden via de vallei van Mestia die afdaalt richting de kust.

Wijnstreek

We wilden ook nog de wijngebieden van Georgië aandoen, dus weer via de A1 (met waarschijnlijk dezelfde koe op dezelfde plek) naar het oosten. Ook weer prachtig kamperen langs mooie beekjes en uiteindelijk nog een nacht doorgebracht op een grote wijngaard (van de familie Schuchmann die ook Georgische wijnen exporteert naar Nederland) met hotel en heerlijke wijnen. Uiteraard voelt een bed heerlijk aan na 14 dagen kamperen.

De volgende dag weer richting Tbilisi, de auto ingeleverd en terug naar Muscat. Al met al een geweldige tocht en een relatief goedkope vakantie (de vlucht en autohuur waren de kosten) die we zeker nog een keer over doen.

Ook Lydia Venema is met haar gezin op vakantie geweest in Georgië en heeft nog wat goede tips.

Georgië is zeker ook een aanrader voor families met tieners, er zijn veel activiteiten die oudere kinderen zullen aanspreken:

- paragliden (bij Gudauri op 2000 meter hoogte)
- raften
- paardrijden
- airsoft
- hiken in de bergen naar een waterval of gletsjer (afhankelijk van het seizoen)
- mountainbiken

In Tbilisi: wandel door de oude stad, ga met de monorail omhoog voor een prachtig uitzicht en heerlijk eten in het restaurant op de heuvel.

Het land leent zich ook heel goed voor motortoertochten!

Georgië is goed te bereiken met Qatar Airways en Fly Dubai. Een visum heb je niet nodig, je krijgt bij aankomst een stempel in je paspoort.

Autohuur tarieven vanaf € 24*,- per dag

all-in

- Laagste eigen risico • Geen extra verzekeringen bij aankomst • No nonsense voorwaarden

www.bbcarrental.com

*28+ DAGEN TARIEF CATEGORIE A, EXCL. SCHIPHOLFEE

BB&L

Car rental made personal

Mijn baan in Oman

Leon van Velzen

Project Manager Transport &

Planning, Royal HaskoningDHV

De stap om naar Oman te gaan was eigenlijk vrij plotseling. Het was januari 2014 en een collega van Royal HaskoningDHV die al een half jaar daarvoor begonnen was met het opstellen van een masterplan voor Musandam, meldde zich ziek en moest per direct terug naar Nederland. Het project bleek al maanden achter op de planning te lopen en de klant, de Supreme Council for Planning, een van de hoogste bestuursorganen in het land, direct onder de Sultan zelf, maakte zich ernstig zorgen over de voortgang van het project.

Nadat ik voorgesteld werd aan de klant om het project over te nemen, stond ik een week later met twee koffers in de hand op het vliegveld van Muscat. Gelukkig had ik al wat ervaring in projecten opgedaan in Saoedi-Arabië en Koeweit, maar Oman kende ik alleen vagelijk van horen zeggen. Best spannend dus, maar het bleek een goede stap, want hoewel het de bedoeling was dat ik voor zes maanden zou gaan, zit ik intussen, vier jaar later, nog steeds in Muscat en werk nog steeds voor dezelfde klant, de Supreme Council for Planning.

Die eerste klus was het maken van een regionale economische visie voor Musandam, de meest noordelijke regio van Oman, die als een exclave in de UAE ligt. Dit plan moest aanknopingspunten bieden voor de diversificatie van de regionale economie met een horizon tot 2040. In onze plannen gebruiken

we economische en ruimtelijke modellen om een mogelijke toekomst van een regio in beeld te brengen. Na een uitvoerig besluitvormingsproces met lokale stakeholders wordt het plan verder gedetailleerd en gaat het dienst doen als basis voor allerlei overheidsbeslissingen en -investeringen.

In die maanden zat ik zo'n beetje elke twee à drie weken in het vliegtuig naar Khasab om daar allerlei meetings bij te wonen en presentaties te geven, met de gouverneur, de wali's en de sjeiks, maar ook met al de directors van verschillende ministeries in de regio. Van eind 2014 tot eind 2016 mocht ik helpen met het opzetten van een uitvoeringsorganisatie voor datzelfde plan, om te zorgen dat de uit het plan voortkomende projecten, onder andere wegen, toerisme, woningbouw etcetera van de grond zouden komen. Begin 2017 kregen we opdracht bij dezelfde klant om ruimtelijk economische ontwikkelingsplannen te maken voor Dhofar en Al Wusta. Weer een uitdagende klus waar ik nu nog middenin zit. Als het goed is zijn die plannen medio 2019 klaar. Vandaar dus dat ik nu nog steeds in Oman ben.

De overgang van mijn relatief kleine stadse appartement in het centrum van Amsterdam naar een vrijstaande villa in de overwegend suburbane woonomgeving van Muscat was wel even wennen. Ik geniet nog dagelijks van de nabijheid van het strand en de bergen en de eeuwig stralende zon. Ondanks de zomerhitte is het leven in Muscat uitermate aangenaam. Als muziekliefhebber en -maker ben ik ook blij met het operahuis en de gezelligheid van de Muscat Singers.

In Muscat werk ik vanuit een klein regionale vestiging in Ghubra als enige Nederlander met vijf Omani's. In Nederland kent iedereen onze naam, hier moet ik het vaak een paar keer herhalen en onthouden ze alleen 'Royal'. Dus tegenwoordig zeg ik meestal dat ik bij Royal werk. En dan knikt menigeen instemmend.

Kinderpagina

Afgelopen tijd heeft de middenbouw van de Language-One-leerlingen gewerkt aan het thema eten. We hadden het over ons lievelingseten, leerden recepten lezen en schrijven en discussieerden over waar de melk vandaan komt. Als 'toets' mochten we onze eigen bananensplit maken in de klas!

1. Eerst melk
Je de koe

2. Daarna gaat het naar de fabriek

3. Dan gaat de melk naar de supermarkt

4. Dan kun je kopen met de koe

5. Vervolgens doe je het in de koelkast

6. Als laatste drinkt je het

1. Eerst melk je de koe.

2. Daarna ga je de melk naar de fabriek

3. Dan gaat van the fabriek naar the Supermarkt

4. Vervolgens koop je melk

5. Als laatste ga je naar the koe.

6. dan ga je naar huis en dan drink je de melk

1. Eerst gaat de koe melken

2. Daarna gaat het naar de fabriek

3. Dan gaat het naar de supermarkt

4. Vervolgens ga je het kopen

5. Als laatste zet je het in de koelkast

6. dan je het op drinkt

1. Eerst melk je de koe

2. Daarna gaat het naar de fabriek

3. Dan gaat de melk naar de supermarkt

4. Vervolgens koop je het

5. Als laatste drink ik het op.

6. lekker

1. Eerst melk je de koe.

2. Daarna ga je de melk naar de fabriek.

3. Dan gaat uit naar supermarkt

4. Vervolgens koop je het.

5. Als laatste doe je de melk in de koelkast.

6. proest!

1. Eerst melk je de koe

2. Daarna ga je de melk naar de fabriek

3. Dan gaat uit naar supermarkt

4. Vervolgens koop je het

5. Als laatste doe je de melk in de koelkast

6. proest!

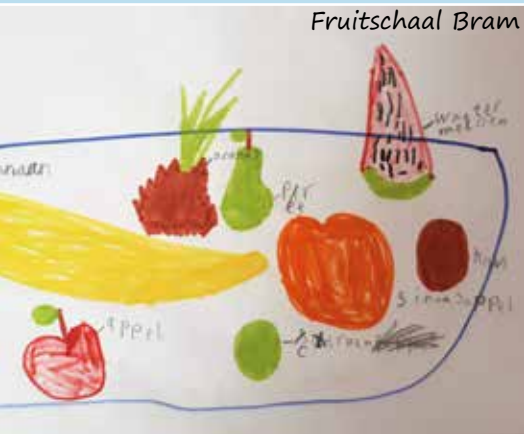
Lievelingseten Silvan

Lievelingseten Tycho

Fruitschaal Bram

Fruitschaal Louise

Kinderfeest

Muscat International Airport trial

Op social media kwam ik een berichtje tegen over het nieuwe vliegveld van Muscat. Ze zochten vrijwilligers die mee wilden doen aan een trial om het vliegveld te testen. Nou, ikke! Met een man als piloot is het nieuwe vliegveld vaak onderwerp van gesprek. Ik werd meteen enthousiast om het zelf eens van dichtbij te gaan bekijken. Nadat ik ons had ingeschreven via de website, gingen er wat weken overheen voordat we een mailtje kregen. De eerste oproep kwam helaas niet uit, maar al snel kwam er een nieuwe oproep die wel in de planning paste.

We moesten ons op een bepaalde tijd aanmelden in het nieuwe Oman Convention & Exhibition Centre tussen de Expressway en het nieuwe vliegveld in. Wat een enorm gebouw! Overall stond personeel met speciale jasjes aan, dat ons vriendelijk uitlegde waar we heen moesten. Uiteindelijk kwamen we in een grote hal terecht (met heel veel mensen!) en vooraan een balie om ons aan te melden. Nadat al het papierwerk geregeld was, kregen we wat documenten en een 'paspoort'. Vervolgens waren er vijf instructieruimtes, waar we met ongeveer vijftig man tegelijk uitgelegd kregen wat ons te wachten stond die dag. Wat wel mocht, en vooral ook wat niet mocht, zoals foto's maken voor commercieel gebruik, buiten de linten lopen of in de afgezette gebieden komen. En we moesten vooral ook het ingecheckte aantal koffers weer ophalen bij de bagageclaim!

Voordat we de bussen in konden, kregen we eerst nog een goedgevulde lunchbox. Ik denk dat het de bedoeling was om lekker rustig te gaan eten, maar wij kwamen natuurlijk voor het nieuwe vliegveld! Dus wij zijn meteen doorgegaan naar de rij voor de bussen. Waar we, na even wachten, mee konden met gloednieuwe bussen van Mwasalat die ons naar het nieuwe vliegveld brachten. Bij het uitstappen kregen we een 'ticket' naar München en een karretje met een koffer (ik kreeg gelukkig niet het karretje met drie koffers en twee tv-dozen) en mochten we eindelijk naar binnen. Wauw, wat indrukwekkend en mooi! Omdat we een

Door Linde Harpenslager

van de laatste trials hadden, was het vliegveld eigenlijk al zo goed als af. Meteen door naar de incheckbalie, en daar waren we niet de enige. Na even gewacht te hebben werd de koffer ingecheckt, kregen we ons bagagelabel en zei het vriendelijke grondpersoneel 'Have a safe flight!'. Door naar de paspoortcontrole en de security check. Ook dat was zo gepiept waarna we de vertrekhal eens goed konden gaan bekijken. Het gedeelte achter de douane was nog niet helemaal af, maar tussen alle constructie door kon je wel zien hoe het zou worden. Nadat we bij de goede gate waren aangekomen werd ons ticket weer gescand, en konden we plaatsnemen. Na een uurtje wachten hadden we onze 'vlucht' naar München gehad, en waren we zelfs alweer teruggevlogen, en konden we door naar de aankomsthal. Hier was het een kwestie van, vooruit dan maar, onze koffers ophalen, de security door en weer met de Mwasalat bussen terug naar het Convention Centre.

De trial was goed georganiseerd. Overall was personeel dat je vragen beantwoordde, en verspreid in de terminal stonden tafels met flesjes drinken. Na het inchecken, de paspoortcontrole, het boarden en de bagageclaim moesten we een survey invullen. Het vliegveld is natuurlijk een hele stap vooruit vergeleken met wat het eerst was, maar het was vooral leuk om te zien hoe trots iedereen op de nieuwe terminal is.

Door Gwen van Heuven en Nynke Haeser

JUNIOR REPORTER

Op bezoek bij de Kamelenvrouw in Seeb

Op een vrije dag in de voorjaarsvakantie gingen wij op bezoek bij Lillianne Donders. Lillianne is een wel heel avontuurlijke vrouw. Met haar eigen kamelen, wandelde zij door de Middle East: the Caravan for Cancer. Zij liep 3000km met haar kamelen door de woestijn en de bergen, waarvan een deel met een truck. Haar tweede tocht, Caravan of Hope was 6000km, waarvan 1000km met trucks. Wij waren wel heel nieuwsgierig en stelden haar dus veel vragen.

Hoeveel weken ging je lopen in de woestijn?

De reis duurde in totaal wel acht maanden.

Hoe ging je eten zoeken?

Er ging een truck mee op reis en die had kamelen, honden, en eten voor de mensen. Onderweg kwamen we ook bedoeinen tegen waar we soms aten of thee dronken. Soms was er een klein winkeltje onderweg.

Kwamen de honden ook mee?

Twee honden gingen mee maar ze zijn jammer genoeg overleden.

Wie was de leider van de groep?

Ha ha, zie het plaatje hiernaast, kan niet missen.

Wie gingen er allemaal mee in de Karavaan?

Er was een vast team en de chauffeur en dan liepen er verschillende mensen mee zoals de man van Lillianne en haar zoons.

Wat voor soort eten aten jullie meestal onderweg?

Vermicelli, groenten en rijst. Er was veel meel voor Omaanse pannenkoekjes.

Hoe voelde je je na de karavaantocht?

Heel erg fijn. Eigenlijk wilde ik meteen weer terug de woestijn in. De stad was heel erg lawaaiig, ik miste de stilte en de rust.

Was het niet saai in de woestijn met alleen maar zand?

Het was nooit saai, de woestijn is heel mooi, steeds weer anders. Door de wind ziet elke duinpan er weer anders uit. Het kan heel erg verschillend zijn.

Zagen jullie slangen of schorpioenen en was het gevaarlijk?

Jazeker, die zagen we wel!

Wat deden de kamelen als ze een slang of schorpioen zagen?

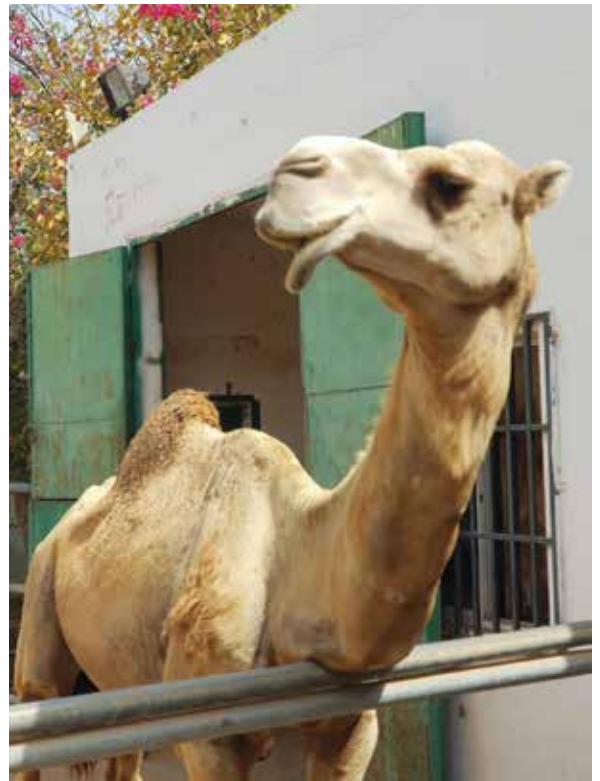
Heel hard stampen.

Ging je lekker slapen?

Ja heel lekker. Ik ging op een stretcherbedje slapen. Zo kon er geen ongedierte komen. Heel ontspannen.

Wist je dat.....

- Een volwassen kameel wel 450 tot 700 kilo kan wegen. De volwassen kameelenman weegt het zwaarst.
- Het mannetje heeft een soort ballon, die uit zijn mond steekt. Zo ziet hij er mooi uit voor de vrouwtjes.

De tuin is net een kinderboerderij, naast de kameelen en de honden zijn er een schildpad, egels, eenden en duiven. Er zijn kruiden en groenten. En dan zie je overal rode stippen. De vogels eten graag de besjes en poepen dan overal RODE POEP.....

De Saluki's heten Aseelah, Dhaba, Rimaan, Hedyeh, Nariyeh en Biaan.

Wat is je lievelingsdier?

Allemaal, maar Zubeidah was mijn eerste kameel, en Aseelah de eerste Saluki.

De honden die Lillianne heeft zijn een speciaal soort honden: Saluki's. Volgens de man van Lillianne stammen ze niet van de wolf af zoals andere honden.

Kamelenmelk is heel gezond voor elk!!

Sohar vertelt...

over de Al Batinah International School

Oman is natuurlijk groter dan Muscat, dus is het erg leuk om ook te horen hoe het de Nederlandstaligen die ergens anders wonen vergaat. Onze correspondenten in Sohar klommen weer in de pen en doken deze keer in het onderwijs ter plaatse, met een reportage over de school waar de meeste Nederlandse kinderen heengaan: de Al Batinah International School.

Op 11 april 2018 opende de nieuwe ABIS officieel zijn deuren. Onder de indruk van het mooie gebouwencomplex plus bijbehorende faciliteiten bezoeken we het hoofd van de school voor dit interview, dhr. Neil Tomalin. ABIS, de Al Batinah International School, is opgericht door Sohar Aluminium in 2008. Bij Sohar Aluminium zag men in dat een goede school een voorwaarde was (en is) om werknemers naar Sohar te laten komen. De eerste lessen werden gegeven in een villa. Een jaar later werd een bescheiden school gebouwd op hetzelfde terrein waar nu de juist voltooide nieuwbouw staat. Delen van de oude school zijn mooi geïntegreerd in het nieuwe complex, gefinancierd door een joint venture tussen Sohar Aluminium en ORPIC. Momenteel genieten 305 leerlingen hier onderwijs. Er is echter potentieel om te groeien naar 550 leerlingen. En zelfs nog meer, want er is al land aangekocht voor een groei naar 1200. Ongeveer 65% van de studenten heeft een expatachtergrond en 35% is Omaans; zelfs uit Muscat komen er Omaanse leerlingen. In de statuten is vastgelegd dat dat percentage nooit meer dan 50% mag bedragen. De meeste Nederlandse kinderen gaan hier naar school.

International Baccalaureate

ABIS is opgezet als een International Baccalaureate (IB) school, hetgeen een hoge standaard van onderwijs garandeert. In Oman zijn er slechts drie scholen die het volle IB-programma kunnen aanbieden. Bovendien is de ABIS een van de twee scholen in Oman die de accreditatie heeft van de Council of International Schools (CIS). Voor de 16-jarige leerlingen is er ook de mogelijkheid het IGCSE-programma af te ronden. De IB-normen zijn streng en de opzet is om leerlingen makkelijk van school te kunnen

laten veranderen wanneer het gezin moet verhuizen. De ABIS biedt ondersteuning bij deze overstap, ook als de nieuwe school geen IB-school is. In het algemeen blijkt dat de meeste leerlingen die verhuizen in veel vakken voorlopen op de anderen in hun nieuwe klas. Dat komt waarschijnlijk doordat de klassen op de ABIS relatief klein zijn, en doordat de school zich in de comfortabele positie bevindt om goede en enthousiaste IB-leerkrachten van over de hele wereld aan te kunnen trekken en deze goed opgeleid te houden met cursussen en workshops. Op deze school is een keuze gemaakt voor twee parallele stromingen van klassen, namelijk een voor kinderen met een expatachtergrond en een voor kinderen wiens moedertaal het Arabisch is. Door deze lijn van lesgeven te volgen kan in de (voornamelijk taalgerelateerde) behoefte van beide groepen worden voorzien. Als de leerlingen ouder worden komen de stromingen meer samen, en uiteindelijk maakt iedereen dezelfde IB-examens.

Dynamisch leren

Er zijn geen klaslokalen in deze school, maar leerruimtes en vrijwel geen deuren. Er is veel gewerkt met glas. Desondanks voelt het rustig: de ruimtes zijn goed verdeeld door de opstelling van het meubilair. De plafonds zijn dusdanig geconstrueerd dat geluid gedempt wordt en er ligt vaste vloerbedekking op de grond. Om ook in alle rust alleen te kunnen werken, zijn er afzonderlijke werkplekken gecreëerd. Kenmerkend voor het soort onderwijs is dat het een dynamische manier van leren is, waarin de leerling centraal staat. Kinderen zijn van nature vragenstellers en die eigenschap wordt benut. Op deze school worden leerlingen actief betrokken in

hun eigen leerproces. De oudere studenten leren dat bij zelfsturing een zekere mate van streng zijn voor jezelf hoort. Volgens Neil hebben ouders soms wat problemen met deze manier van leren, maar de leerlingen zelf niet. Kennis in zichzelf is niet het doel, dat is te veel aan verandering onderhevig, maar bekwaamheid en conceptueel begrip worden hier erg belangrijk gevonden. Liever dan de naam van een bepaalde rivier wordt de studenten geleerd hoe het water in een rivier stroomt, hoe het rivierbed ontstaan is en zich ontwikkelt en hoe rivieren samenkomen. Voor ouders worden workshops georganiseerd om deze manier van onderwijs beter te kunnen begrijpen.

Buitenschoolse activiteiten

Behalve "leren" zijn er veel voor- en naschoolse activiteiten. In het algemeen zijn leerlingen welkom tussen 7.00 en 17.00 uur, op voorwaarde dat de ouders een oogje in het zeil houden tijdens het spelen. Tevens worden er lessen in dans, muziek en sport aangeboden. Er zijn een modern 25 meter zwembad, een 400 meter atletiekbaan, diverse sportvelden, gym, sporthal c.q. theater en er is een kleine boerderij met geiten, kippen, groetenbedden, fruitbomen en zelfs een composthoop. Doel is een brede ontwikkeling van maatschappelijk betrokken leerlingen. Ten behoeve van die maatschappelijke betrokkenheid gaan leerlingen in Grade 10 helpen bij vrijwilligersprojecten in India: in Maher in een opvangcentrum voor kinderen en moeders en in Pune bij geestelijk gehandicapte kinderen. Meer lokaal helpen kinderen met het schoonmaken van het strand en met recyclingprojecten. Dit alles om te leren dat bij voorrechten ook verantwoordelijkheden horen. Gedurende de Omanweek gaan alle

klassen op ontdekkingstocht in Oman, elk op hun eigen niveau. Voor de jongere leerlingen dichtbij en niet te lang, de wat oudere gaan o.a. op een meerdaagse kamelentrektocht in de buurt van Buraimi, snorkelen en zeilen in Musandam, abseilen en trekken in Jebel Shams. De ABIS neemt ook deel aan activiteiten tussen scholen onderling, zoals de basketbalcompetitie tussen scholen in en rond Sohar. Samen met de internationale scholen uit Muscat en Al Ain zijn er basketbal-, voetbal-, zwem- en danscompetities.

De toekomst

Hoe ziet men op ABIS de toekomst? Het is een school zonder winstoogmerk, elk voordeel komt ten goede aan de studenten. Groei zal een gestage groei moeten zijn. Voor een groot deel is het afhankelijk van havengereleerde en industriële activiteiten in en rond Sohar. De verwachting is dat dit de komende jaren de school zal voeden met meer leerlingen. De interesse in hoogwaardig onderwijs heeft zich de laatste jaren ontwikkeld, een tendens die waarschijnlijk niet zal veranderen. Er zijn grote verschillen in de kwaliteit van scholen en in wat er geëist wordt van het personeel. Die discussie voeren is een van de grote uitdagingen in dit gebied en waarschijnlijk in heel Oman.

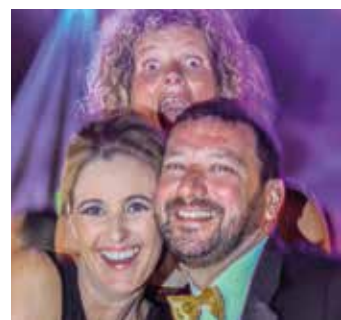
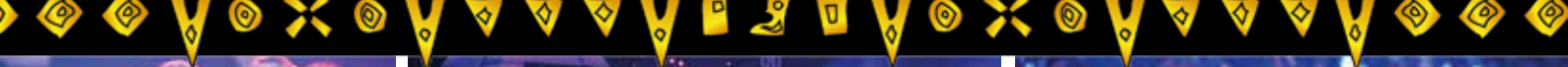
Heel erg bedankt Neil, we zijn nog meer onder de indruk, en mochten we de kans hebben weer naar school te gaan, dan zouden we onze ouders onder druk zetten om naar een school als ABIS te mogen.

En wat vinden de Nederlandse kinderen leuk aan ABIS?

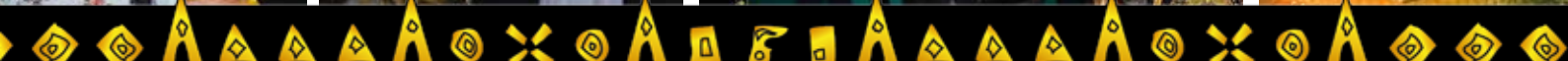
"Nou we hebben op ABIS hele gave sportlessen, een coole atletiekbaan, sporthal en zwembaden, alles nieuw! Ook superveel nieuwe speeltuinen en een kinderboerderij." Je kunt wel zien waar Floris' interesses liggen!

Renée vindt het leuk dat ze met allemaal internationale kinderen in de klas zit. "En de nieuwe school is supermooi. En wat ik ook heel leuk vind... dat er dieren zijn op school."

En ook Fabio is enthousiast: "Ik vind school superleuk. We kunnen heel veel buiten spelen en zwemmen in het nieuwe zwembad."

Dutch Night 2018

FOR ALL YOUR PRINTING NEEDS

MAZOOON **مزون**
PRINTING, PUBLISHING & ADVERTISING S.L.L.C.
للطباعة والنشر والإعلان (ش.م.ع.)

P.O. Box 178, Postal Code: 114, Muscat, Sultanate of Oman | +968 2481 7004 | www.mazoonprinting.com | customer.service@mazoonprinting.com

Planning Masters
masters in financial planning

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

www.planningmasters.nl
Henk@planningmasters.nl
Skype: henk.vriesman
Tel: 0031-72-5816015

FINANCIËEL ADVIES VOOR EXPATS
PENSIOENOPBOUW - HYPOTHEKEN - FISCALE ZAKEN

*Ik ben regelmatig in Oman en de Emiraten. U kunt mailen voor een vrijblijvende afspraak bij u thuis.
E-Advies via skype of telefoon, vraag de tarieven*

De puzzel van het verleden weer iets verder opgelost

De mooiste resultaten van WAJAP 2018

De afgelopen vijf jaar heeft een team van archeologen van de Universiteit Leiden telkens een maand doorgebracht in de regio rond Sohar om daar veldwerk te doen onder de noemer Wadi al Jizzi Archaeological Project (WAJAP). In de Raskrabbels van juni 2016 en februari 2017 deden zij verslag van de jaarlijkse resultaten. Voor wie alles wil weten over de werkwijze, de vondsten, waarom deze regio zo interessant is en hoe het nou ook alweer zat met de archeologische periodisering: er zijn nog exemplaren te verkrijgen bij de redactie of in te zien via de website van het Holland Comité. Deze keer trakteert professor Bleda Düring ons op een papieren tentoonstelling van een aantal hoogtepunten van de campagne van januari 2018.

Alhoewel archeologen meer kunnen met scherven en vuurstenen artefacten dan met dit soort vondsten, blijft het natuurlijk geweldig om gouden sieraden aan de oppervlakte aan te treffen. We hebben hier een hangertje met een fitting voor een edelsteen (de steen zelf helaas niet gevonden) met daaronder drie 'belletjes'. We zijn nog parallellen aan het naslaan, maar we kunnen dit sieraad zeer waarschijnlijk dateren in de Sassanidische periode (300-650 na Chr.). De vondst van dit sieraad werpt een nieuw licht op de grootschalige plundering van de Sassanidische tombes die we steeds opnieuw aantreffen. We hebben duizenden van dergelijke tombes gedocumenteerd en ze zijn vrijwel altijd leeggeroofd. Nu weten we waarom.

Deze beschilderde beker dateert tot de overgang van de Wadi Suq- en de Late Bronstijd, ca. 1700-1500 v. Chr. Hij is vrijwel compleet en gevonden bij een gebulldozerd grafveld waar we heel veel artefacten uit de Wadi Suqperiode, Late Bronstijd, en IJzertijd hebben aangetroffen, die echter vrijwel allemaal kapot zijn. De vondst van deze vrijwel complete beker, die ook nog eens uniek is, was dan ook een mooie opsteker.

Een serie pijlpunten die we hebben geraapt op een oud rivierterras in de buitenwijken van Sohar. Op een relatief klein gebied lag het bezaaid met afslagen geproduceerd op allerlei soorten steen, en daartussen lagen dus ook dit soort pijlpunten. We weten dus dat mensen hier vuursteen hebben bewerkt, maar het is onduidelijk waarom de perfect bruikbare en met veel vakmanschap geproduceerde pijlpunten hier zijn achtergelaten. Ze dateren tot het Neolithicum (5500-3700 v. Chr.), een periode waarin mensen rondtrokken met schape, geit en rund, en ook actief waren in de visserij. Een dag nadat we deze site hadden gevonden – de enige bekende Neolithische site in de noordelijke Batinah – werd de site vernietigd door graafmachines en bouwwerkzaamheden.

Er zijn in de loop der jaren door ons team zo'n vijftig afbeeldingen op rotsen gevonden. Dit is een van de weinigen waar meerdere figuren op staan die iets met elkaar lijken te doen. Interessant is met name de dromedaris die aan een touw lijkt te worden geleid door een mens met opgeheven armen. Het gaat dan waarschijnlijk om een tamme dromedaris, en we weten dat de domesticatie (het temmen van wilde dieren) plaatsvond rond 1000 v. Chr. We kunnen deze afbeeldingen dus dateren tussen ca. 1000 v. Chr. en 2000 na Chr. Niet een erg scherpe datering, maar dat is meestal zo bij Rock Art.

Deze bijzonder mooie 'rijtjesgraven' met mooie ingangen (achteraan de foto een graf waar de originele stop van stenen nog aanwezig is in de ingang) waren gelegen bovenop een heuvel nabij de nieuwe Batinah Expressway. We vonden er relatief weinig vondsten bij, maar wel een aantal scherven die te dateren zijn tot de negende en tiende eeuw na Chr. Dit is opmerkelijk aangezien we dan in de Islamitische tijd zijn aangeland, maar deze graven passen niet goed in de bekende Islamitische grafgebruiken. Mogelijk hebben we te maken met andere groepen die hier naast de moslims aanwezig waren, iets waar ook later in de tijd aanwijzingen voor zijn.

Deze op het eerste gezicht onopzienbarende steenfragmenten waren voor ons een van de topvondsten van het seizoen. Het gaat om steatietachtige steen waarvan in de prehistorie allerlei soorten vaatwerk werden gemaakt, veelal met decoraties op de buitenzijde. Fragmenten van dat soort stenen vaatwerk hebben we dan ook veel gevonden in ons onderzoek. De fragmenten hierboven zijn halffabricaten die heel duidelijk laten zien hoe het productieproces was georganiseerd (welke stappen er waren bij het maken van deze objecten). Als de steen ergens tijdens de productie brak werd het halfproduct vaak weggegooid. Aangezien we een serie van dit soort fragmenten hebben, kunnen we vaststellen dat hier een werkplaats voor de productie van stenen vaatwerk was, waarschijnlijk gebruikmakend van een nabije steenbron.

Hier een blik op een gigantisch prehistorisch grafveld waarin honderden graven in rijen achter elkaar in het landschap liggen. Dit grafveld is voor zover we weten volkomen uniek en dateert op de overgang van het derde naar het tweede millennium voor Christus. Naast de graven vonden we veel prehistorisch huis-tuin-en-keukenaardewerk, maar geen dingen die men zou verwachten in de graven (kralen, fijn beschilderd aardewerk, stenen vaatwerk, metalen voorwerpen). Het lijkt erop dat de graven intact zijn en dus niet leeggeroofd. Het aardewerk naast de graven heeft waarschijnlijk van doen met activiteiten van nabestaanden naast het graf (bv. eten, offers). De hoge ronde tombes die ook op de foto staan zijn Sassanidisch.

Het team van het seizoen 2018 voor het huis dat we huren tijdens ons veldwerk. Het was een ronduit fantastisch team, iedereen heeft heel hard gewerkt en de sfeer was ontzettend goed. We werken samen met het Ministerie van Erfgoed en Cultuur van het Sultanaat Oman en zijn dankbaar voor alle steun die we door de jaren heen van de staf van het ministerie hebben gekregen.

Meer informatie over het project is te vinden op www.wajap.nl.

Nieuws van de Nederlandse ambassade in Oman

Hoog bezoek

Na maanden van voorbereiding kregen we in februari hoog bezoek uit Nederland. Allereerst verwelkomden we Joke Brandt, de secretaris-generaal (SG) van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Jaarlijks treffen zij en haar evenknie, de SG van het Omaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, elkaar voor de zogeheten 'bilaterale politieke consultaties'. Het ene jaar vindt deze bespreking plaats in Nederland, het andere jaar in Oman. Tijdens deze bespreking wordt de balans opgemaakt van de betrekkingen tussen beide landen, en worden tal van politieke en steeds meer ook economische en andere zaken besproken. De uitkomsten hiervan geven richting voor beide landen en vormen een belangrijke basis voor het werk van ons als ambassade.

In februari vond de 25ste editie van deze consultaties plaats in Oman. Voor Nederland is dat een uniek aantal: met geen ander land hebben we al zo lang onafgebroken deze jaarlijkse consultaties. En dat is een goed teken. Aan Omaanse zijde verwelkomde Z.E. Sayyid Badr bin Hamad Albusaidi onze SG met de voor ons zo bekende Omaanse vriendelijkheid en gastvrijheid. Naast de goede gesprekken met verschillende regeringsvertegenwoordigers en een bezoek aan onder anderen Wadi Dayqah, vormde een "sprookjesachtige" receptie onder auspiciën van H.K.H. Dr. Sayyida Mouna Bint Fahd Bint Mahmoud Al Said in het Royal Opera House een hoogtepunt. Tijdens deze receptie gaf een fototentoonstelling aan

hoe ver onze relaties al teruggaan: zeker tot 1625, toen de eerste contacten tussen Nederlanders en Omani gelegd werden. Wellicht heeft u enkele van deze foto's en kaarten ook gezien tijdens de Koningsdagreceptie?

Kort na de consultaties bracht ook minister Sigrid Kaag een bezoek aan Oman. Ingeklemd tussen haar

bezoeken aan Saoedi-Arabië en Iran was het bezoek van de minister kort maar krachtig. Zo overhandigde ze een persoonlijke brief van onze Koning aan de persoonlijke vertegenwoordiger van de Sultan, Z.K.H. Sayyid Asa'ad bin Tarik Al Said. Ook sprak zij met de Omaanse minister voor Buitenlandse Zaken, Z.E. Yousuf bin Alawi bin Abdullah en enkele andere overheidsvertegenwoordigers. Onder meer over de tragische situatie in Jemen, en de wijze waarop zowel Oman als Nederland de penibele situatie voor de Jemenitische bevolking kan helpen verbeteren. In de 24 uur dat minister Kaag in Oman was, had zij ook nog even tijd om naar Sohar te gaan. In de haven werd zij bijgepraat over de laatste ontwikkelingen, en woonde zij de ondertekening van een Memorandum of Understanding bij tussen het havenbedrijf en een Nederlands-Omaans consortium dat een proefproject gaat starten rond afvalwaterzuivering.

De 'energie-water-voedselnexus'

Dit proefproject van Strukton, het Waterbedrijf Limburg en hun Omaanse partner Rock International vormt een goed voorbeeld van waar wij het Nederlandse bedrijfsleven proberen te helpen: rond de zogeheten 'nexus' tussen energie, water en voedsel. Het gaat

hierbij om het bevorderen van Nederlandse innovatieve en duurzame toepassingen rond zonne-energie, energiebesparing, doel-

matig watergebruik en voedselzekerheid, die Oman en de bredere regio ten goede komen. Wij als Nederland hebben daarbij een meerwaarde. Denkt u daarbij eens aan de ons zo bekende molens. Of ze nu een Nederlandse uitvinding waren of niet: ze staan symbool voor het slim gebruik maken van een hernieuwbare energiebron voor ons waterbeheer en tegelijkertijd hielpen ze de polders te creëren die onze land- en tuinbouw wereldfaam hebben bezorgd.

De komende maanden en jaren richten wij onze tijd en energie speciaal op deze nexus tussen energie, water en voedsel. Onder de noemer 'Dutch Dubai - Dutch connection in the Gulf' worden voorafgaand aan, tijdens en na de werelttentoonstelling in Dubai (oktober 2020 - april 2021) uiteenlopende activiteiten georganiseerd. De energie-water-voedselnexus zal daarbij centraal staan, zowel in de Nederlandse inzending tijdens deze expo als tijdens de vele bezoeken vanuit Nederland die we in de aanloop ernaar verwachten. Er wordt hierbij nauw samengewerkt tussen het Nederlandse bedrijfsleven, kennisinstellingen en overheden. Onderdelen van de nexus kwamen al regelmatig aan bod in de eerste helft van dit jaar, hier in Oman. Zo organiseerden wij in januari de eerste in een reeks van in-

formele bijeenkomsten voor Nederlandse en Omaanse partners, die commerciële en minder commerciële samenwerking zoeken om hernieuwbare energie en efficiënt energieverbruik in Oman te bevorderen. De meest recente van deze 'Energy Majlis' vond eind april/begin mei plaats in de marge van de Oman Energy and Water Conference & Exhibition. Een aantal Nederlandse bedrij-

ven vergezelde ons daarbij in een Holland paviljoen op de beurs, terwijl we voor een aantal andere Nederlandse experts spreek-tijd hadden we-

ten te regelen in het conferentieprogramma. Ook het thema voedsel bleef de afgelopen maanden niet onderbelicht, al hebben we het in een iets andere vorm gegoten: de tweede editie van de Dutch Food Week. Speciaal hiervoor vlogen we de creatieve chef-kok Jasper Udink ten Cate in. Twee dagen lang toonde hij – letterlijk – zijn innovatieve en culinaire kunsten aan de klanten van Carrefour in Muscat City Centre in Seeb, en tijdens de Koningsdagreceptie. Ook gaf hij een college en een workshop voor studenten aan het Oman Tourism College, en verzorgde hij een workshop voor chef-koks en eigenaars van restaurants in de residentie van de ambassadeur. Hopelijk herkent u de invloed van zijn creativiteit als u de komende tijd een hapje buiten de deur eet. Voor de volgende editie bekijken we op welke wijze wij ook u als Nederlandse gemeenschap bij deze Dutch Food Week kunnen betrekken. Mocht u zelf suggesties hebben: laat u het ons dan weten?

Koningsdag en -nacht

Op 26 april was het tijd om de 51ste verjaardag van Z.M. Koning Willem-Alexander te vieren. Na maanden van voorbereiding en samen met u en circa 320 andere gasten, vierden we Koningsdag dit jaar iets anders dan vorig jaar. Zo vond de viering dit jaar plaats in het Sheraton hotel in Ruwi. Tevens combineerden we de officiële receptie met een meer informele Koningsnacht. Ondanks het feit (of weglaten?) dat onze ambassadeur door persoonlijke omstandigheden u helaas niet kon verwelkomen, kijken wij met een goed gevoel terug op beide. We hopen dat u genoten heeft van de gezellige sfeer... en natuurlijk van de lekkere hapjes en drankjes.

Koningsdagreceptie

R Restaurant Review

Qibara

Door Linde Harpenslager

Via goede vrienden hoorden we dat er in de Seeb souk een leuk restaurantje zou zitten, daarna wees nog iemand anders ons op hetzelfde restaurant. Hoog tijd om het zelf eens te proberen!

Als je de hoofdweg van de souk volgt, kom je aan de linkerkant restaurant Qibara tegen. Het is een groot donker gebouw middenin de gezellige drukte van de souk. Omdat het aan de hoofdweg ligt, is het makkelijk te vinden. Ook is er genoeg parkeergelegenheid voor de deur.

Bij binnenkomst valt meteen op dat er een warme sfeer hangt. Geen tl-verlichting of plastic stoeltjes maar sfeerlicht, mooi gedekte tafels en oog voor detail. Dat is een goed begin! We zijn redelijk (lekker Nederlands) vroeg voor avondeten, dus het is er niet echt druk.

We zien allemaal oude zwart-witfoto's van Oman aan de muur hangen, met hoe het land er vroeger uitzag, maar er hangen ook kleine retro reclamefoto's uit Italië.

De aardige obers leggen uit hoe de menukaart in elkaar steekt, en wat opvalt is de eerste pagina ervan. Het was mij nog niet echt duidelijk om wat voor soort eten het nou zou gaan, maar dat legt die eerste pagina uit. Het menu haalt zijn inspiratie uit zowel de traditionele Omaanse keuken, als diverse andere wereldkeukens, met een moderne twist. Veel keuze dus! Van soep en salades tot pizza's tot pasta's. Er is een ruime keus in Omaans en Indiaas eten. We bestellen uiteindelijk een Omaanse koude mezze als voorgerecht, en een lamsschotel als hoofdgerecht. Omdat ik de Indiase Taner Paneer altijd zo lekker vind, bestellen we die er ook maar meteen bij.

We hoeven niet lang te wachten voordat het voorgerecht geserveerd wordt. Het eten is mooi opgemaakt, een goede portie en het smaakt goed! Het is lekker gekruid en niet zo vetzig. Er worden alleen verse ingrediënten gebruikt.

We hebben heerlijk gegeten, en vooral de prijs-kwaliteitsverhouding is prima! Je betaalt rond de 4 tot 7 Rial voor een hoofdgerecht.

Helaas zaten we te vol voor een dessert, dus dat proberen we de volgende keer.

De adresjes van... Bop Velberg

Door Hanna van der Lande

Op een stralende ochtend ga ik met Bop Velberg op stap. De geheimzinnige wereld van vis- en botenwinkels gaat voor mij open. Al snel blijkt dat Bop kind aan huis is bij de vijf winkels die we bezoeken. Met zijn standaardkreet "I get discount, yes?" loopt hij door de felgekleurde winkels. Op mijn veel gestelde vragen "wat is dit?" en "waar is dit voor?" krijg ik deskundig antwoord. Bop weet het me allemaal met veel enthousiasme te vertellen. De eerste twee winkels zitten in Sidab. De laatste drie winkels zitten redelijk dicht bij elkaar, tegenover de Muttrah Vismarkt.

MARITIME YACHTING ACCESSORIES

Deze winkel is lekker ruim opgezet. Iets duurder dan de andere winkels maar ze bieden specifieke accessoires, zoals pyrotechnische middelen (de wattes? Dat zijn noodseinen! Ooohkay! Weer wat geleerd). Ze hebben kano's, zwemvesten, zee-kaarten. Alles voor de boot en erbij.
Openingstijden: zo-do 09:00-18:00; vrij-zat 08:00-14:00
Cash & card

ARABIAN SEA FISHING EQUIPMENT

Sportviswinkel & bootaccessoires
De eigenaar van deze winkel weet wel heel veel op een vierkante meter te plaatsen. Ook hier zijn professionele artikelen te koop, en speciale benodigdheden kunnen ze bestellen in bijv. Dubai en dan ligt het twee weken later in de winkel.
Openingstijden: za-do 08:00-13:00 en 16:00-20:00; vrij gesloten
Cash & card

FISHING ACCESSORIES & MARINE EQUIPMENTS

Deze winkel zit direct tegenover de nieuwe vismarkt en verkoopt veel artikelen voor het vissen en voor de boot. Ze hebben een groot assortiment lood (voor aan je hengel), veel kleurige hengels en vismolens en haken met complete tuigjes. Deze winkel heeft ook veel snorkelspul.

Openingstijden: za-do 08:00-13:00 uur en 16:00-20:00; vrij gesloten
Alleen cash

FISHING BOATS & FISHING EQUIPMENT

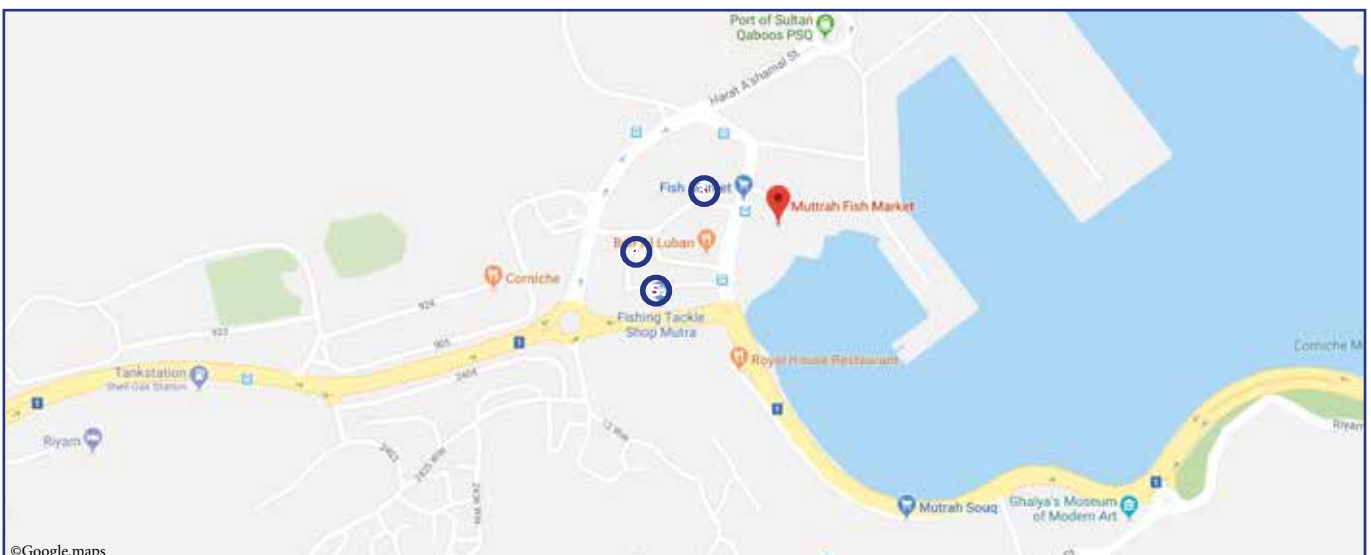
In een achterafsteegje zit dit kleine winkel-tje. Dit moet je echt weten anders vind je het nooit. Hier is alles te koop voor het vissen. Hengels, molens in veelvoud. Ook veel kampeerspullen zijn hier te krijgen. En heel, heel veel soorten touw.

Openingstijden: za-do 08:30-13:00 en 16:30-20:30; vrij gesloten
Cash & card

WINKEL ZONDER NAAM(BORDJE)

Deze winkel heeft veel personeel rondlopen dat je maar wat graag helpt. In een afgelegen hoekje, dat als kantoortje dient, zit een oude Omani die vol trots vertelt dat zijn winkel de oudste van Muscat is. Geopend in 1925 door zijn voorvaderen, zijn ze in 1952 overgestapt naar watersportwinkel. Ze verkopen veel duik- en snorkelbenodigdheden en hebben een goede collectie GPS-Garmins! Hoewel niet op de gevel zichtbaar, heeft deze winkel toch een naam: FISHING TACKLE SHOP MUTTRAH.

Openingstijden: za-do 08:30-13:00 en 16:30-20:00; vrij gesloten
Cash & card

Financiële Perikelen

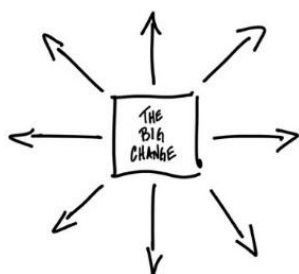
Tien adviezen voor repats

Geachte expat,

Er is een tijd van weggaan maar meestal ook een van teruggaan. De meeste expats gaan na een aantal jaren weer terug naar Nederland. Daar aangekomen wacht voor de meesten een grote verrassing. Remigreren blijkt veel moeilijker te zijn dan emigreren en dat verwacht je niet. Ik denk dat het komt door je eigen instelling en verwachtingen. Bij

emigreren ben je voorbereid op veranderingen en zoek je het avontuur. Als je remigreert denk je dat je teruggaat naar een Nederland waar je vertrouwd mee bent. Dat Nederland is er echter niet meer, zelfs al kwam je er ieder jaar op vakantie. Hoe langer je weg bent geweest, des te meer dit speelt. Wat ook erg tegenvalt is dat niemand je verhalen wil horen en daarnaast zijn er natuurlijk de files en de belastingen. Het allermoeilijkste is echter om je uitgavenpatroon weer aan te passen aan je nieuwe en nu weer belaste salaris. Om het iets makkelijker te maken, geef ik u hier tien zaken om op te letten als u terugkeert.

het BRP kunt u namelijk weinig: u kunt geen huis kopen of huren en de kinderen kunnen niet naar school.

2. Belastingen en M-biljetten

In het jaar van terugkeer moet u weer zo'n vermaledijde M-biljet invullen. Het jaar wordt gesplitst in een buitenlands en een binnenlands deel. Daarbij wordt in de praktijk de datum van inschrijving in het BRP gehanteerd omdat dat makkelijk te controleren is. Fiscaal gaat het echter om het moment waarop u het 'duurzame middelpunt' van uw sociale en economische leven (sbelangen) overbrengt naar Nederland. Dat is dus uw container met spullen. Het middelpunt van uw leven komt zeggend metterwoon (dat is de fiscale term) weer in Nederland te liggen. Simpel toch? Welcome

back. Deze omschrijving is vaag en daardoor is er veel jurisprudentie over dit onderwerp. Een hard criterium, zoals bijvoorbeeld de Engelse 183-dagentermijn, is veel duidelijker. Een voorbeeld dat veel voorkomt zijn nabetalingen uit het buitenland nadat u al in Nederland bent gaan wonen. Worden die belast??? Daar is geen eenduidig antwoord op te geven. Neem dus het zekere voor het onzekere en zorg dat alles is afgehandeld voor u zich inschrijft in het BRP. Praktisch betekent het voorgaande dat u echt verhuist op het moment dat uw inboedel arriveert. Vanaf dat moment bent u weer binnenlandsbelastingplichtig en wordt uw wereldinkomen weer in Nederland belast. U krijgt dan ook weer (tijdsevenredig) recht op de heffingskortingen. Voor het invullen van een M-biljet wordt ook het salaris opgevraagd in uw buitenlandse periode. Dat is niet omdat u daar belasting over gaat betalen, maar om de premies volksverzekeringen (AOW e.d.) te berekenen voor uw Nederlandse periode. Voor die berekening is uw wereldinkomen van het hele jaar van belang. M-biljetten zijn lastig en ik ben er gauw een paar uur langer mee bezig dan het half uurtje voor een normale expataangifte (die C-aangifte heet).

1. De basisregistratie personen (BRP)

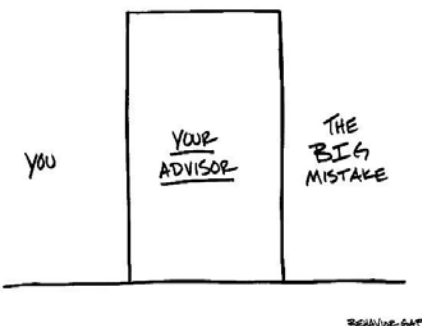
U moet zich inschrijven in de BRP tussen vier weken vóór en uiterlijk vijf dagen nadat u verhuist en uw adres dus verandert. Zonder inschrijving in

3. Twaalfmaandentermijn

Als u emigreert en binnen een jaar weer terugkeert dan moet u opletten. De fiscus behandelt emigranten als buitenlands belastingplichtigen, maar als u binnen twaalf maanden weer in Nederland gaat wonen, dan doet de fiscus of u niet bent weggeweest. Al uw inkomen (wereldinkomen) en vermogen wordt dan in Nederland belast voor de hele periode, ook toen u er niet woonde.

4. Fiscale partners

U bent als expat nooit fiscale partners. Fiscale partner wil zeggen dat u eventuele aftrekposten, zoals de hypotheekrente, kunt aftrekken van het hoogste inkomen. Ook worden de box 3 bezittingen op een hoop gegooid en kunt u deze onderling zo gunstig mogelijk verdelen. Als expat kunt u dat niet, maar in de Nederlandse periode kan het weer wel, mits de periode van binnenlandse belastingplicht gelijk is! Dat betekent dat u zich tegelijkertijd in het BRP moet inschrijven, anders bent u dat hele jaar geen fiscale partners. Voorbeeld: u betaalt per jaar €24.000 aan hypotheekrente (ieder €12.000) en u gaat op 1 januari weer

in uw huis in Nederland wonen. U partner heeft geen inkomen en schrijft zich in. U komt een maandje later omdat uw contract nog even doorloopt. U bent dan voor dat hele jaar geen fiscale partner. Uw partner kan €12.000 aan

rente aftrekken en u €11.000. Als uw partner echter geen inkomen heeft, krijgt hij of zij ook niets terug (van geen inkomen valt niets af te trekken). Deze aftrekpost mag je wel vooruitschuiven (maximaal negen jaar) maar er blijft een onnodig nadeel. Zou u zich beiden op 1 februari hebben laten inschrijven, dan kunt u €22.000 van uw inkomen aftrekken - €11.000 meer dus. Als u een beetje een tof inkomen heeft scheelt dat dus ongeveer €5.500 aan belasting. Goed advies verdient zichzelf bijna altijd terug.

5. Voorlopige aanslag

Als u ziet aankomen dat u veel terugkrijgt of veel moet betalen kunt u een voorlopige aanslag aanvragen. U betaalt dan in termijnen. U kunt dit berekenen op de site van de belastingdienst.

6. Vermogensrendementsheffing (VRH)

Inkomstenbelasting betaalt u vanaf het moment dat u in het BRP staat ingeschreven, zagen we hierboven. Bij de VRH werkt het net iets anders. Daar wordt afgerond op hele maanden in uw voordeel. De peildatum is 1 januari van dat jaar en u moet al uw banktegoeden en beleggingen opgeven, dus ook rekeningen in Dubai of op de Kaaimaneilanden. Voorbeeld: u heeft €500.000 vermogen. U betaalt dan aan VRH ruim €6.000 per jaar, zeg €500 per maand. Laat u zich op 31 augustus inschrijven in plaats van op 1 september dan scheelt u dat dus €500 aan belasting.

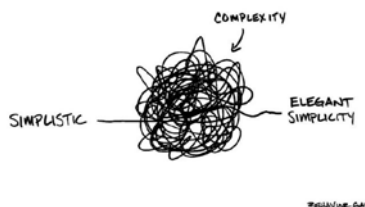
7. Inboedel en auto (vanuit een land buiten de EU)

U kunt uw verhuisgoederen (meestal) belastingvrij in Nederland invoeren. Verhuisgoederen zijn goederen voor persoonlijk gebruik van u en uw gezin. Dus inboedel, huishoudelijk voorraden (let wel op accijnsgoederen als sigaretten en alcohol), kleine huisdieren

en rijdieren (jazeker, uw kameel mag ook mee), maar ook auto's en motoren. U of uw verhuizer moet bij de douane waaronder uw woonplaats valt een vrijstelling verhuisgoederen aanvragen. Voor uw auto of motor moet u bovendien vrijstelling van bpm aanvragen. U moet uw auto of motor (en alle goederen) minstens zes maanden in bezit hebben en u mag ze de eerste twaalf maanden niet verkopen. Auto en motor moeten bovendien gekeurd worden en niemand buiten uw gezin mag er in die twaalf maanden in rijden. U betaalt alsnog importbelasting, bpm en btw als u hierop betraapt wordt. Let op de specificaties van uw voertuig: check of uw model of uitvoering wel voldoet aan de Nederlandse keuringseisen. Meer informatie op de sites van de RDW (onder Auto invoeren) en van de Belastingdienst (onder Internationaal Verhuizen).

8. (Levens)testamenten en huwelijkse voorwaarden

Erfrecht en huwelijksvermogensrecht zijn de laatste jaren enorm veranderd, dus als het er nog niet van gekomen is, is een bezoekje aan de notaris sterk aan te raden. Naast een testament en huwelijkse voorwaarden is er tegenwoordig ook een zoenaamd levenstestament. Hierin regelt u wat u wilt dat er gebeurt als u wilsonbekwaam of ernstig ziek wordt.

9. Eigen woning

Fiscaal zeer complex, op het belachelijke af. Zie mijn columns in eerdere Raskrabbels. Bovendien staan er een paar notities op mijn site www.planningmaster.nl > Informatie en downloads.

10. Schenken

Voor schenken geldt dat als u schenkt binnen tien jaar na vertrek, Nederland nog schenkingsrecht heft. Bent u langer weg dan kunt u dus beter nog schenken voordat u teruggaat.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande, dan kunt u mailen naar:

Henk@PlanningMasters.nl
Henk Vriesman MFP FFP CFP®
Pensioen/Beleggingsadviseur
www.planningmasters.nl

Drikkbord

GEBOREN

1 maart 2018

Teske Carlijn Vredevoort
Dochter van Michael en
Nienke Vredevoort

- Jorden van Dam en Annemieke Hendriks met Julian, Casper en Nora
- Folkert Kamerbeek en Agustina van Hofwegen met Felina, Sebastian en Camila
- Martijn de Kuijer
- Arjen Wielaard en Eline de Jong met Jesper en Karen
- Roeland en Yurani van Gilst met Tatum
- Ronald Koning en Maartje Wortel met Luca en Fien
- Jasper van Berkel en Maartje Jonkers met Lilou en Sam
- Quintijn en Korien van de Laarschot
- Pieter en Antoinette van der Linden

Quiz Night

Nederlands
sport
proevenij
Oman
algemeen & actueel
science
film
muziek

Wanneer: donderdag 31 mei, vanaf 19.30
welkom, we beginnen om 20.00 uur.

Opgeven: mail voor 24 mei naar hcpub-quiz2018@gmail.com

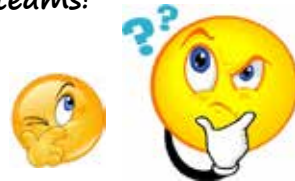
Waar: Huize Rabiej (locatie wordt later
doorgegeven); er is plek voor 50 mensen
dus snel opgeven

Kosten: geen, maar wel eigen drinken en
snacks meenemen.

De organisatie maakt de teams!

Tot 31 mei!

Sandra, Patric en Emily

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP

Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: 24692898 / 24692856

Mei 2018 RASKRABEL 43

www.qurummedicalcentre.com

The Dutch Committee presents: **KICK OFF PARTY** **THE BEST OF**

Friday 7 September, 8:30 pm

5omr members,
7 omr non-members RAHRC
info: hollandcomite@gmail.com

